Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XV Nr. 3848 — 4 pagini 20 bani — Joi 21 februarie 1957

NOUTĂȚI DIN AERONAUTICA ROMÎNEASCĂ

Un nou avion de turism

Colectivul secției aero de la IPIL-Reghin, în frunte cu tehnicianul Vladimir Novițchi, laureat al Premiului de Stat, a terminat construcția avionului de turism și școală RG-6. Zilele trecute RG-6 a încheiat cu succes zborurile de omologare.

Noul avion romînesc destinat școlilor sportive de aviație este un aparat monoplan construit în întregime din lemn, dotat cu un motor de 75 CP-Praga-D. și cu toată aparatura modernă de bord necesară zborului fără vizibilitate. Carlingile spațioase ale avionului sînt închise cu o capotă de plexiglas care permite o bună vizibilitate. (Agerpres)

Cercetări pentru proiectarea primului helicopter romînesc

La Institutul de Mecanică Aplicată al Academiei R.P.R. au început să se facă studii pentru proiectarea primului helicopter romînesc.

Pînă acum, în secția de aeromecanică a institutului au fost terminate mai multe studii teoretice și sînt în curs de desfășurare o serie de experiențe legate de realizarea acestui helicopter, care urmează să fie folosit în agricultură, în domeniul sanitar etc.

Punctul pe i

Unii cetățeni nu respectă curățenia în localurile de alimentație publică.

— Vezi că murdărești fața de masă!...

— Nu-i nimic. Bine că nu mi-am pătat eu hainele..

Desen de GH. CHIRIAC

SFAT AGRICOL

SĂ DĂM TOATE ÎNGRIJIRILE SEMĂNĂTURILOR DE GRIU DE TOAMNĂ

• Vremea din luna februarie ajută la dezvoltarea culturilor • Sporirea producției poate fi asigurată prin respectarea regulilor agrotehnice • Ingrășarea semănăturilor de toamnă, o lucrare urgentă

de prof. dr. GH. VALUȚA
directorul secției de fitotehnie din I.C.A.R.

In toamna trecută, condițiile nu au fost atît de prielnice pentru semănăturile de toamnă ca griu, orz și secară, dar mai ales pentru griu.

Din cauza secetei care a împiedicat pregătirea terenului și efectuarea semănatului în bune condițiuni, o parte din griu s-a semănat pe uscăciune, iar o altă parte după ploaie. Griul semănat pe uscăciune a răsărit pe unele locuri mai rar și neuniform, așa că pînă la venirea înghețului nu a dovedit să înfrățească bine. Griul semănat după ploi deși a răsărit mai bine în majoritatea locurilor, totuși a rămas mic și a intrat în iarnă neînfrățit, iar pe unele locuri nerăsărit complet. Așa sînt multe cazuri în Dobrogea și în unele raioane din regiunea București. In timpul iernii nu au fost geruri mari așa că plantele au iernat destul de bine, și la numărătoarele care s-au făcut acuma s-a constatat că avem un număr de 295—330 plante la mp. însă majoritatea sînt neînfrățite.

Faptul că plantele de griu de toamnă au rămas mici și neînfrățite pînă acum, nu este un neajuns, care să ne facă să spunem că producția va suferi. Din contră, timpul vine în ajutorul nostru. Cu toate acestea și noi putem să luăm anumite măsuri ca să ajutăm plantele de griu să se dezvolte bine și să dea producții ridicate.

In anul acesta, căldura ridicată din luna februarie, însoțită de umiditatea solului, au creiat condiții destul de prielnice pentru pornirea vegetației la culturile de toamnă. Tocmai această căldură și umiditate pe care le avem acum trebuie să le folosim pentru a ajuta griul de toamnă să-și prelungească dezvoltarea pornită acuma în primăvară timpurie sau în ferestrele iernii.

Măsura cea mai eficace pentru ajutorarea griului de toamnă în momentul de față este aplicarea de îngrășăminte de supranutriție sau faziale, lucru ce trebuie făcut cît mai devreme. Aceste îngrășăminte aplicate tîrziu, — mai ales în regiunile secetoase — cînd solul se usucă, nu se dizolvă și nu pot deci fi folosite îndată de către rădăcini.

In asemenea cazuri, introducerea acestor îngrășăminte duce la formarea excesivă de frați sterpi, care întrebuințează hrana și apa fără să producă boabe. De aceea se recomandă ca îngrășămintele să fie date cît mai devreme, cînd solul este încă înghețat sau cînd dimineața îngheață puțin iar peste zi se înmoaie. Atunci ele se dizolvă în apă, pătrund ușor în pămînt și sînt folosite de rădăcini.

In anul acesta cînd plantele de griu au rămas mici în toamnă și nu au adunat hrană multă pentru a o folosi în primăvară, este absolut necesar să dăm îngrășăminte azotoase. Aceasta pentrucă plantele încep să crească și nu au rezerve de hrană în nodul de înfrățire și nici alte rezerve în sol (deoarece bacteriile care contribuie la formarea azotului în sol încă nu au pornit la viață).

Dintre îngrășămintele azotate ce trebuie folosite sînt azotatul de amoniu, azotatul de sodiu, mustul de gunoi, mraniță, măturătură de coteț etc. Azotatul de amoniu, se dă în cantitate de 80—100 kg/ha îngrășămînt brut sau 30—40 kg/ha N. In regiunile cu primăveri uscate acest îngrășămînt este bine să fie dat odată în primăvară devreme. Unde sînt ploi mai multe și uniform repartizate este bine să dăm acuma 1/3 din cantitate, iar 2/3 se vor da înainte de înspicare.

Ingrășămîntul azotat se împrăștie pe solul umed unde se dizolvă și ajunge la rădăcinile plantei. Inainte de împrăștiere se va mărunți bine. Dacă nu este bine mărunțit cad bulgări și plantele ard formîndu-se goluri.

Incercările făcute la noi în țară cu aplicarea azotatului de amoniu — 30 kg/ha N — la griu de toamnă în primăvară devreme, la diferite stațiuni ca Moara Domnească, regiunea București, și Lovrin, regiunea Timișoara, au dat sporuri de 300 kg./ha. boabe. In anul acesta plantele de griu au nevoie mult mai mare de acest îngrășămînt și folosirea lui trebuie făcută cît mai repede.

Mustul de gunoi se dă în cantitate de 5—10 tone la ha, atunci cînd solul s-a zvîntat puțin. Se îndoiește cu apă. După ce se dă mustul de gunoi se grăpează cu o grapă ușoară. Mranița și măturătura de coteț se dau îndată după topirea zăpezii. Cantitatea de mraniță este de 5—10 tone la ha, iar de măturătură de coteț 300—600 kg./ha. Măturătura de coteț amestecată cu 200—400 kg. cenușă, dă rezultate foarte bune.

Dacă se va folosi acest timp călduros și umed, foarte prielnic pentru griul de toamnă și se vor da îngrășămintele arătate putem să avem toată încrederea că producția de griu de toamnă nu va fi slabă.

In acest an gospodăriile agricole de stat vor primi

1500 tractoare, 1000 combine de cereale, 500 combine de porumb și alte numeroase mașini agricole

Gospodăriile agricole de stat vor primi anul acesta din partea industriei un număr sporit de tractoare și mașini agricole pentru mecanizarea complexă, îndeosebi, a culturii griului și porumbului. Astfel, din cele peste 3000 de tractoare cu care va fi înzestrată agricultura noastră în acest an, 1500 vor fi repartizate gospodăriilor agricole de stat. De asemenea, gospodăriile de stat vor mai fi dotate în cursul acestui an cu 1000 de combine de cereale, 500 de combine de porumb, precum și combine de însilozat furaje, mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, mașini de împrăștiat insecticide pentru combaterea dăunătorilor, grape cu discuri, grape cu colț, etc.

Mai mult de jumătate din cele 1800 de mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, pe care le produc uzinele „Victoria" din Capitală pentru gospodăriile de stat, vor fi date spre folosință în campania agricolă de primăvară. Tot în această campanie vor fi gata de lucru peste 1200 de cultivatoare suspendate, 1500 de semănători speciale pentru porumb și peste 500 de sape rotative.

INTR-O ZI DE SĂRBĂTOARE...

Iată un flăcău și o fată din comuna Deda, Regiunea Autonomă Maghiară, într-o zi de sărbătoare. Sub poarta monumentală, din lemn sculptat, specifică regiunii, tinerii își spun cuvinte de dragoste. Să lăsăm asta pe seama lor și noi să ne oprim la costumul ce-l poartă flăcăul.

Un pieptar lung, înflorat, tivit cu blăniță de miel neagră, cămașă lungă încinsă pe la mijloc cu chimir lat, cizmele împodobite cu ciucuri și poate chiar cu un [illegible] — [illegible] zglobiu în ritmul înflăcărat al unui joc — e în parte influență năsăudeană. Aceeași influență se observă și la pălăria cu două rînduri de zgărzi din mărgele multicolore în jurul borului și-n vîrf cu o podoabă înlocuind penele de păun.

Costumul păstrează tradiția minunatului port de prin partea locului, așa cum asemenea tradiții, se păstrează în satele patriei noastre.

Foto: NICU VASILE

BRAVO, YVES!

Omul acesta are o putere de convingere uluitoare. Aseară, într-o sală de sport arhiplină, oamenii s-au plimbat cu el, la braț, pe bulevardele Parisului, au mutat în același timp cu el capul la stînga și la dreapta, urmărind pe domnișoara mofturoasă care se leagănă în balansoar, au rîs amar împreună cu el de fata care renunță la dragoste pentru o haină de vizon, au simțit odată cu el inimile zvîcnind pe ropotul tobelor anunțînd zorile execuțiilor dar și ale luptei pline de nădejde.

...Și iată acum, omul acesta e din nou într-o sală plină de oameni care acum așteaptă doar ca Yves să cînte, care nu știu încă că peste cîteva clipe, numai, vor hoinări prin Paris, vor compătimi pe Marie-Vison, vor fi alături de șoferul, care n-are timp să privească la cer, vor simți adierea dragostei înflorindu-le sufletele. Pentru care din fetele, ce abia au lăsat din mînă foarfeca de croit, creta de însemnat, fierul de călcat, cîntă acum Yves? Pentru fiecare din ele, pentru toate... Și pentru cea care înainte cu un minut și-a aranjat cochetă într-o oglindă prinsă de spălător, o buclă, și pentru cea care zărindu-l de la geamul etajului IV i-a făcut un semn prietenos cu mîna, și pentru cea care i-a umplut emoționată brațele cu flori, la poartă: „Bine ați venit printre muncitorii fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej"".

Yves cîntă și ochii îi radiază rînd pe rînd căldură, exuberanță, un pic de melancolie. Face să privești fețele fetelor: un pic de melancolie, exuberanță, căldură...

Aici, în sala aceasta cu rochii simple și ochi tineri și sinceri, unde e atît de multă tinerețe încît nimic nu-l poate potoli de tot freamătul, Yves face să sporească dragostea de viață, setea de fericire. O înclinare a capului, o sclipire a ochilor, un gest cu mîna, o melodie pătrunzătoare, cîteva cuvinte care fac cît un întreg poem — arta lui Yves e simplă, lipsită de ostentație; tot așa îți oferă izvorul apa lui limpede. Văzîndu-l, ascultîndu-l, nu poți risca comparații, nici analize mecanice. Cîntecul lui Yves trebuie simțit. Acest cîntec are formele pline de grație ale iubitei, în el e taina cîmpului întins, visul unei lumi căreia munca nu-i aduce decît cîteva parale în căușul palmei, veselia zgomotoasă a serii de 14 iulie, mirosul de benzină din cabina șoferului, amețeala ușoară a primăverii. Cîntecul lui Yves e viața — iubind-o nu poți să nu-l iubești.

Yves emoționează pe spectatori. Și cred că și spectatorii îl emoționează pe Yves. Ei îl aplaudă, îl strigă pe nume, îi încarcă brațele cu flori. Poate că artistul s-a obișnuit cu toate. Dar ieri, ieri l-am văzut, împreună cu o sală plină de tinere fete, primind — după concertul din fabrică, un dar — un pachet cu cusături naționale romînești. Și mi-am dat seama că există emoții cu care Yves nu-i obișnuit, cu care inima lui e gata să se îmbogățească mereu. Pentru toate, și pentru asta:

— Bravo, Yves!

RADU ȚIULESCU

Reuniune prietenească în cinstea lui Yves Montand și Simone Signoret

Miercuri după amiază, Ministerul Culturii și Institutul romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea au organizat o reuniune prietenească în cinstea lui Yves Montand, a Simonei Signoret și a membrilor orchestrei care-l însoțește pe artistul francez în turneul pe care îl întreprinde în țara noastră.

Imagini dobrogene (II) — Urcușul

De la trimisul nostru special

Dacă cineva poposește către toamnă la gospodării colective cum sînt cele din Albești sau din Cotu-Văii, raionul Negru Vodă, poate să vadă un lucru îmbucurător. Oamenii de acolo încearcă să desțelenească terenuri socotite prin tradiție ca necultivabile. Dar dacă are călătorul curiozitatea să-i întrebe pe acei gospodari și ce recolte scot an de an, lucrurile se schimbă. Nu mai sînt atîtea motive de bucurie. Pentru că, producțiile nu depășesc deobicei aici 1000 kg. pe hectar la porumb și 700—800 kg pe hectar la griu. Cifre mici, cifre sărăcăcioase.

N-aș putea să spun că asemenea cifre se întîlnesc peste tot în Constanța. Dimpotrivă, în cele mai multe părți lucrurile stau altfel. La gospodării colective cum sînt cele din Palazu Mare, din Tătaru, din Comana și din multe alte locuri, pămîntul rodește bine, dînd anual recolte care se ridică nu la sute ci la mii de kilograme pe hectar. In general în Constanța se scot acum la cereale producții care întrec pe cele din anul 1938 cu 600—700 kg. pe hectar la griu și cu 7—800 kg. pe hectar la porumb. Colectiviștii și întovărășiții au izbînzi destul de însemnate și în ceea ce privește creșterea vitelor. Numărul oilor, proprietatea gospodăriilor colective, a crescut de pildă în decurs de 6 ani de la 8443 pînă la 196.000. S-au înmulțit vacile, s-au înmulțit porcii. Producția la vite a făcut un salt nemaipomenit. In 1938 s-au muls, de exemplu, de la fiecare vacă furajată cîte 350—400 litri lapte. După optsprezece ani, în 1956, colectiviștii au scos pe cap de vacă furajată cîte 1145 litri lapte. E o diferență! Se mai poate adăoga faptul că unitățile cooperatiste au promovat viticultura, că au dat o extindere mare pescuitului.

Firește că toate acestea n-au rămas fără rezultat. Ele au făcut să crească destul de mult averea obștească a unităților cooperatiste din Dobrogea. Și în această privință avem o serie de date grăitoare. In decurs de doi ani, adică din 1953 pînă la sfîrșitul lui 1955, fondul de bază al gospodăriilor colective a crescut de la 20.000 lei pe 100 de hectare pînă la 29.000 lei pe 100 de hectare. O seamă de unități, printre care cele din Bărăganu, Straja, Oltina, Topalu și altele au ajuns să posede un fond de bază care trece de 1,5 milioane lei. Unele din ele, și anume cele din Palazu Mare, Straja, Topraisar și altele au obținut și venituri anuale de aproape și chiar de peste 1 milion de lei. Dar faptul a influențat nu numai creșterea averii obștești. La fel de mult a sporit și bunăstarea colectiviștilor. Veniturile pe care le-au obținut aceștia au fost an de an tot mai mari. In 1954 ei au primit pentru fiecare zi-muncă circa 8 kg. cereale și aproape 2 lei. In 1955 cantitatea de cereale s-a urcat pînă la aproape 12 kg. pe zi-muncă, iar suma pînă la peste 2,50 lei. Satele dobrogene și-au schimbat aspectul. In vatra lor au apărut în decurs de cinci — șase ani nu mai puțin de 12.500 case noi. Atîtea case nu s-au construit nici în 20 de ani de zile de regim burghezo-moșieresc. Colectiviștii au început să devină nu numai oameni cu bunăstare, ci și posesori ai unui nivel cultural destul de ridicat. Cinci mii dintre ei și-au cumpărat aparate de radio, un număr mult mai mare frecventează cinematografele, casele de cultură, etc. Stepa s-a trezit la o viață nouă, la o viață plină de bucurii. Mulți care vizitează Dobrogea și văd cîte s-au schimbat acolo, numesc toate acestea „urcuș". Nu greșesc de loc. Acest urcuș este o realitate vie, palpabilă. Cifrele pe care le-am arătat mai sus sînt mărturii edificatoare.

Dar alături de aceste cifre există și altele. Sînt cifre de felul celor care se întîlnesc la colectivele din Albești și din Cotu-Văii, cifre mici, cifre sărăcăcioase. Ele, aceste cifre vorbesc despre un alt aspect al situației unităților cooperatiste din Dobrogea și anume despre scăderile pe care unele dintre ele le mai au.

Sînt mai cu seamă scăderi care țin de organizarea muncii. Am să încerc să înșir cîteva dintre cele mai importante. Voi începe cu neînțelegerea care a existat în unele unități în ceea ce privește caracterul pe care trebuie să-l aibă brigăzile de producție. In multe locuri s-a întîmplat ca acestea să nu fie stabile, permanente, să nu aibă în seamă loturile lor de pămînt, vitele lor, uneltele lor de muncă. Din cauza asta, a suferit activitatea, a suferit producția.

In anumite unități se face apoi o risipă mare de zile-muncă. Acestea se cheltuiesc fără măsură atunci cînd e vorba de muncile neproductive. Procentul zilelor-muncă destinate personalului auxiliar și administrativ a ajuns, de pildă, să însemne la gospodării colective cum sînt cele din Poarta Albă și Războieni nici mai mult nici mai puțin decît 17 la sută din totalul care s-a cheltuit în producție. Este fără îndoială un record. Dar un record cu care nimeni nu se poate lăuda. Pe ici, pe colo se mai întîmplă ca și participarea la muncă a oamenilor să fie slabă. Și e destul de regretabil.

Unitățile cooperatiste din Constanța au și scăderi de ordin economic. Deși și-au creat, de pildă, un sector zootehnic destul de puternic, ele sînt încă departe de a fi făcut tot ceea ce puteau să facă în direcția creșterii vitelor. Un exemplu ne va ajuta să lămurim și mai bine problema. In 1956 gospodăriile colective din Cons-

ION PAVELESCU

(Continuare în pag. 2-a)

FRUNTAȘELE FABRICII

La secția filatură IV a fabricii „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin, ca de altfel în întreaga întreprindere, lucrează înfrățite în muncă femei romînce, unguroaice și nemțoaice. In întîmpinarea zilei de „8 Martie" muncitoarele secției filatură IV s-au angajat să obțină însemnate realizări.

In clișeu: Să fie oare o simplă curiozitate sau ceva mai mult? Irina Ulmeanu este întrebată de tovarășele sale de muncă Sofia Weiss și Maria Antal de ultimele rezultate obținute.

Foto: MIHAI POPESCU

După opt decenii

Actualitatea internațională

In clipa în care primul înalt Comisar britanic a pus piciorul în Cipru, — care trecuse din mîna Turciei în cea a Angliei — arhiepiscopul de atunci al insulei, Sophronius, l-a salutat cu următoarele cuvinte: „Excelență, sîntem fericiți de schimbarea de regim intervenită dar vă rugăm să nu uitați că noi sîntem greci și că ținem să facem parte integrantă din statul elen".

Au trecut aproape opt decenii de cînd Poarta otomană a cedat Ciprul Angliei. De atunci, lupta cipriotilor nu a încetat nici măcar o singură zi, nici măcar o singură clipă. In 1907, de exemplu, cînd Sir Winston Churchill, pe atunci ministru al coloniilor, a vizitat insula, și-a putut da seama, în cursul scurtului său voiaj, de sentimentele populației. O mare recepție a fost pregătită în onoarea sa la Famagusta: orașul însă era bogat pavoazat cu drapele grecești: ministrul a fost nevoit să defileze între două rînduri de drapele alb-albastru în strigătele interminabile ale mulțimii: „Trăiască unirea cu Grecia".

Nenumărate delegații cipriote au fost trimise la Londra pentru a discuta problema alipirii la patria mumă. La 3 februarie 1919 o asemenea delegație a primit din partea lordului Milner un răspuns evaziv. In noiembrie, același an, d. Lloyd George a făcut aceleiași delegații o declarație, hai să-i zicem ceva mai precisă. „Primul ministru — a declarat secretarul acestuia — este la curent cu sentimentele care au animat întotdeauna populația greacă din Cipru în favoarea unirii insulei cu Grecia și m-a însărcinat să vă spun că această dorință va fi luată în considerație de guvernul Majestății Sale cu cea mai mare atenție și simpatie în momentul cînd va fi hotărîtă soarta insulei".

Au trecut, după cum se vede, 38 de ani de cînd un prim ministru britanic a spus aceste cuvinte. Toată lumea știe însă cum a „luat în considerație" guvernul englez aspirațiile poporului cipriot, cu cîtă „atenție" și „simpatie" — mai ales — s-a ocupat el de crearea condițiilor care să faciliteze traducerea în viață a hotărîrii unanime a populației grecești din Cipru. Ar fi poate inutil, în cadrul acestui articol, să reamintim toate crimele comise de trupele colonialiste engleze în Cipru. Sînt prea bine cunoscute întregii opinii publice. Am vrea doar să spunem că în preziua dezbaterii la O.N.U. a acestei probleme, Anglia a găsit de cuviință să-și arate din nou „simpatia" față de ciprioți, spînzurînd un tînăr de 18 ani.

38 de ani după ce Lloyd George dădea asigurările de care am amintit mai înainte, guvernul englez declară că „principiul autodeterminării va fi aplicat față de Cipru la timpul cuvenit". Și aceste lucruri sînt susținute cu seriozitate, se pretinde, de la tribuna celui mai important for internațional.

Adevărul este că ar mai putea trece încă 38 de ani și alți încă 38 de ani fără ca Anglia să dorească să părăsească insula Cipru. De bună voie Anglia nu a acordat nici unui popor independența. Numai silită de împrejurări ea a făcut acest pas. De aceea, Anglia nu va părăsi nici insula Cipru pînă cînd forța unită a sute de milioane de oameni din întreaga lume nu o va obliga să o facă.

Anglia are nevoie de Cipru pentru a-și apăra rămășițele fostului ei imperiu colonial. Are nevoie de Cipru pentru a amenința în permanență Egiptul și celelalte state arabe, pentru a semăna neînțelegeri între Grecia și Turcia, pentru a fi mai aproape de Europa răsăriteană unde statele de democrație populară au pășit pe drumul construirii unei vieți noi. Pentru a păstra Ciprul, Anglia și alte puteri occidentale nu se dau înlături de la nimic. Pentru aceasta ea ațîță isteria războinică și caută să lase impresia că Grecia ar fi amenințată la frontierele ei nordice. Anglia are nevoie de respectiva gogoriță pentru a abate atenția poporului grec de la problema Ciprului și de la amestecul ei în afacerile interne ale Greciei.

La O.N.U. se discută în aceste zile tragedia sutelor de mii de ciprioți care luptă pentru autodeterminarea lor. A venit însă timpul ca glasul lor să fie ascultat. A venit timpul ca O.N.U. să pună capăt înrobirii coloniale a Ciprului.

EUGEN PHOEBUS

Cunoașteți cazul?

PLIMBAREA PINIOANELOR

Nu avem nici o îndoială că cei în drept vor da răspunsuri afirmative. „Da, cunoaștem cazul acesta". Ba mai mult: sînt numeroși aceia care pot da și detalii. De pildă, directori, maiștri, ingineri, șoferi, contabili de la I.M.S. Roman, „Vasile Tudose"-Colibași, I.M.S. Cîmpulung-Muscel, Uzinele „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Detalii — și încă ce detalii — pot da și aceia care au în grijă repararea mașinilor agricole și mai ales a tractoarelor.

De fapt „cazul" acesta a încetat de mult să mai fie un simplu caz. El a devenit o problemă dintre cele mai grele, de rezolvarea căreia ține pregătirea în timp a tractoarelor pentru campaniile lucrărilor agricole. In fiecare primăvară, în fiecare toamnă, de ani de zile, el se repetă.

Luați pe oricare tractorist și întrebați-l ce înseamnă pentru tractorul său un pinion bun, venit la vreme, și vă veți convinge de necesitatea, de importanța acestei piese. Departe de noi gîndul că oamenii de specialitate din Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini n-ar cunoaște importanța pinioanelor amintite mai sus, n-ar cunoaște cum se zice „cazul". Departe de noi gîndul că ei nu s-ar fi preocupat de această problemă. Ca orice caz și acesta și-a găsit pînă la urmă... o rezolvare. Dar ce fel de rezolvare? Să lăsăm explicația în seama faptelor.

Pinioanele pentru tractoare sînt niște roți dințate care se prelucrează cu ajutorul mașinilor de danturat prin mortezare. Asemenea mașini sînt numai la uzinele „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin. Deși I.M.S. Roman nu a fost înzestrată cu utilajul necesar pentru fabricarea pinioanelor, ea a primit totuși obligația să prelucreze aceste piese și să le livreze Ministerului Agriculturii. Dar cum poți să execuți niște piese de precizia și pretențiile roților dințate, cînd nu ai mașinile corespunzătoare?

Din orice situație însă există o ieșire. Cum era firesc, au intrat în funcțiune planurile de colaborare între întreprinderi. Iar pinioanele — ce „bucurie" pentru ele — au început să se plimbe. Și ce plimbare! Nu așa de o zi, două! Nu pe calea ferată în vagoane, prin gări pitorești, ci cu camionul! Pînă să ajungă finisat un pinion pleacă de la I.M.S. Roman la I.M.S. Cîmpulung-Muscel pentru o operație, de aci — la uzinele „Vasile Tudose" Colibași pentru alta, apoi la uzinele „Steagul Roșu" și „Ernst Thälmann" pentru rectificare și în sfîrșit din nou acasă la I.M.S. Roman, pentru ultimele două operații.

Cum se vede, plimbarea e destul de „plăcută"! Ține vreo 24—25 de zile și asta numai atunci cînd totul merge strună și lucrările sînt făcute în termen. Cum acest lucru se întîmplă rar, urmările sînt de la sine înțelese. Iar pentru a fi asigurat „maximum" de „rapiditate" drumul se face cu autocamionul.

Cît costă un pinion? Socotelile ne aduc la concluzii îngrijorătoare. Numai cheltuielile pentru un singur drum ajung în jurul a 18.000 lei! Dar timpul de executare al unui pinion care este aproape dublu? Dar uzajul camionului? Dar orele plătite șoferului? Dar zilele de întîrziere în reparațiile tractoarelor etc., etc.? Credem că dacă ar fi socotite toate astea, s-ar vedea că prețul unei mașini de danturat prin mortezare este plătit cu vîrf și îndesat.

Poate că simplul caz al plimbării pinioanelor de la o uzină la alta, n-ar fi format obiectul unui articol în gazetă. El este însă indiciul unui anumit sistem de lucru. Pe de o parte, întreprinderile sînt obligate și asta în mod just să reducă pe cît posibil cheltuielile neproductive, risipa. Iar pe de altă parte, datorită unui fel de a planifica, de a rezolva lucrurile, al Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, ele sînt nevoite să facă cheltuieli care ar putea fi evitate. Logic se pune întrebarea: de ce e nevoie ca aceste pinioane să se plimbe atîta de la o uzină la alta? De ce adică n-ar fi executate într-o singură întreprindere? Sau, de ce sînt planificate cu asemenea produse uzine care n-au condiții, utilajul necesar? Oare problema nu s-ar putea rezolva dacă la I.M.S. Roman ar fi instalată o mașină de danturat prin mortezare? Și dacă nu, atunci de ce întreprinderi profilate pentru producerea roților dințate cum sînt „Steagul Roșu și „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, nu produc ele aceste piese? De ce? Intrebări sînt multe. In sfîrșit cazul pinioanelor pentru tractoare credem că va înceta să mai fie un „caz" dacă Ministerul Industriei Metalurgice va găsi rezolvarea care se cere.

E. PETREANU

Fondurile de investiţii să fie folosite în mod ritmic

Printre importantele hotărîri elaborate de plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 se numără şi o seamă de măsuri referitoare la investiţii.

Măsurile luate în această privinţă sînt cu atît mai juste, cu cît în domeniul investiţiilor s-au manifestat o seamă de anomalii care au dus în ultimă instanţă la irosirea unor fonduri sau la cheltuirea lor neeconomicoasă, întîmplătoare. Mă refer la fenomenul „muncii în asalt" în domeniul investiţiilor, cu cortegiul său de urmări negative. Căci este un fapt aproape tipic pentru mai toate domeniile de activitate: în ultimele luni şi mai ales zile ale anului, unităţile de aprovizionare şi desfacere ale ministerelor primesc „asaltul" diverşilor beneficiari care „trebuie" să-şi cheltuiască fondurile de investiţii.

In sectorul nostru de lucru, fenomenul se face remarcat mai ales la unele secţii culturale ale sfaturilor populare. Aceste secţii sînt dotate în al doisprezecelea ceas de către sfaturi cu toate fondurile nerealizate pe anul respectiv şi se arată la fel de dispuse să achiziţioneze aparate de proiecţie, magnetofoane, amplificatori, aparate de radio sau covoare şi cortine! Principalele caracteristici pe care trebuie să le îndeplinească cele solicitate sînt să coste cît mai scump şi să aibă un preţ de peste 300 lei, pentru a putea fi achitate din fonduri de investiţie. Un exemplu grăitor în această privinţă ni-l oferă Filarmonica de Stat „Oltenia" din Craiova care la sfîrşitul anului trecut şi-a amintit că are un fond de investiţii disponibil, drept care s-a arătat dispusă să cumpere orice: reflectoare, perdele, scaune sau orice alte lucruri găseşte.

Cazul nu este izolat şi nici întîmplător.

Analizînd cauzele care provoacă astfel de fenomene nesănătoase, constatăm o gravă inversare de roluri: în loc ca necesitatea unui anumit obiect sau aparat să determine planificarea cu fondurile respective pentru achiziţionarea lui, se cumpără în ultimele zile ale anului, la repezeală, diverse lucruri în funcţie de fondurile rămase disponibile.

Se întîmplă chiar ca unele bunuri de investiţii achiziţionate în acest fel, să stea mult timp neutilizate, fie din neglijenţă, fie pur şi simplu fiindcă nu sînt necesare. Un exemplu în această privinţă ni-l oferă fabrica de celuloză Zărneşti care, după ce şi-a procurat din fonduri de investiţii o seamă de aparate de control, le-a lăsat să zacă neutilizate. Fără îndoială că în această privinţă nu se pune problema achiziţionării unor materiale inutile, ci a neglijenţei, a rutinei, a folosirii unor metode de lucru meşteşugăreşti.

Un alt aspect, nu mai puţin negativ, al nejustei îndepliniri a planului de investiţii în întreprinderi se referă la cazurile cînd întreprinderilor li se repartizează fonduri pentru lucrări de reparaţii sau amenajări, fără a li se asigura concomitent şi materialele necesare. E drept că în unele cazuri această practică a dat rezultate pozitive, stimulînd întreprinderile să-şi valorifice rezervele interne, să-şi îndrepte iniţiativa spre găsirea posibilităţilor de rezolvare a problemei. De cele mai multe ori însă, acest sistem împiedică întreprinderile de a-şi putea utiliza în mod just fondurile de investiţii şi le îndeamnă la improvizaţii, la muncă „în asalt".

Se pune deci cu insistenţă problema creării unei depline concordanţe între fondurile de investiţii acordate şi condiţiile materiale de realizare a lucrărilor.

In scopul înlăturării multor deficienţe din domeniul investiţiilor, în special în direcţia folosirii raţionale a fondurilor, recent a fost luată lăudabila iniţiativă a creării unui corp tehnic ataşat Ministerului Comerţului Exterior şi Comitetului de Stat al Planificării a cărui sarcină este să examineze fişele tehnice de utilaj şi aparatură pe care diversele departamente le solicită din import. In măsura în care acest organ îşi va îndeplini în bune condiţiuni sarcinile, este de aşteptat ca rezultatul activităţii sale să fie dintre cele mai rodnice.

In concluzie, făcînd o comparaţie între procesul de realizare a planului de investiţii în întreprinderi cu cel de îndeplinire a planului de producţie se constată că planul de producţie se realizează în general mult mai ritmic, mai bine controlat şi cu rezultate mai bune decît cel de investiţii.

Realizarea în bune condiţiuni a prevederilor hotărîrilor recentei plenare a C.C. al P.M.R. necesită o mai bună gospodărire a mijloacelor întreprinderilor, o folosire mai economicoasă a fondurilor, mobilizarea tuturor rezervelor interne. Iată de ce se pune cu ascuţime şi problema îmbunătăţirii muncii în domeniul investiţiilor în sensul folosirii cu mai mult spirit gospodăresc a fondurilor, îndeplinirii ritmice a planului de investiţii.

Printre măsurile care se impun este în primul rînd, după părerea mea, stabilirea de la începutul anului, în mod cît mai riguros, a utilajelor şi materialelor necesare pentru îndeplinirea planului de investiţii, precum şi urmărirea îndeaproape, la intervale scurte şi regulate, a realizării acestui plan.

Ar fi bine, de asemenea, ca alocarea de fonduri pentru lucrări tîrzii, care trebuie executate în ultimele luni ale anului să nu se mai facă decît dacă s-a verificat în prealabil cu seriozitate dacă există proiect de lucrări, materialele necesare precum şi executanţi care să le poată realiza în bune condiţiuni.

In sfîrşit cred că ar fi necesar un control mai riguros al felului în care se folosesc utilajele şi aparatajele precum şi bunurile de inventar cu care au fost dotate întreprinderile. Acest control s-ar putea executa printr-un recensămînt efectuat de Comitetul de Stat al Planificării şi de ministerele de resort.

Este de aşteptat ca aceste măsuri să ducă la descoperirea a numeroase rezerve care stau neutilizate în diferite unităţi.

AL CIOARA
Director adjunct al aprovizionării în Ministerul Culturii

DE VEGHE la viaţa şi avutul CETĂŢENILOR

* *

Un om cu „posibilităţi"

O cetăţeană din Cîmpulung-Muscel a intrat la magazinul „Mobila" din Calea Victoriei să-şi cumpere o garnitură. Un escroc s-a ivit în preajma ei şi s-a oferit să-i procure una mai elegantă şi mai ieftină. Spunea că are „posibilităţi" mari. Au mers împreună în bulevardul Magheru, în faţa unui bloc cu două ieşiri. Pretindea că are de dat acolo banii. Şi cetăţeana a scos şi i-a dat. Apoi a aşteptat în zadar. In cele din urmă s-a adresat Miliţiei.

Miliţia Capitalei l-a identificat pe escroc şi l-a arestat: îl cheamă Dumitru Ilinca din Pildeşti (Roman).

Vechi nărăvuri

Organele judiciare din Miliţia Capitalei fiind sezisate că în str. Olteni nr. 55 se petrec unele lucruri ce contravin moralei publice, au efectuat o descindere la susnumita adresă, unde domicilia Teodora Grigore. Aici funcţiona o adevărată casă de perdiţie patronată de proprietară care, în complicitate cu fratele ei Dumitru Grigore, recidivist şi Gh. Florian, ademeneau de pe stradă tinere fete şi le aduceau sub diferite pretexte în str. Olteni nr. 55. Acolo, sub ameninţări, însoţite deseori de bătaie tinerele erau forţate să se prostitueze. „Clientela" casei era recrutată din diverşi indivizi de o teapă cu cei de mai sus. Banii încasaţi erau împărţiţi de cei trei care au fost arestaţi de către organele Miliţiei.

Tîlhărie în autobuz

Pe şoseaua Cringaşi, doi indivizi care pîndeau maşina de pe linia 38, profitînd de faptul că autobuzul se golise au atacat pe taxator, în dreptul staţiei Breaza. Acesta sub ameninţarea cuţitului a fost jefuit de banii ce-i încasase în acea seară.

Direcţia I.T.B. a sezisat imediat Miliţia Capitalei care a început cercetările cuvenite. Organele Miliţiei Capitalei au reuşit să prindă pe cei doi tîlhari care sînt Petre Drăguşin din str. Căpitan Marian 4 şi Nicolae Paraschiv din str. Căpitan Grozeanu nr. 26, ambii infractori recidivişti.

NOTE

Se caută un vagon cu recuzită...

Ţinem dintru început să precizăm că nu este vorba de un nou titlu de film, producţie italiană sau franceză. Şi nici de un anunţ pentru mica publicitate, deşi puţin a lipsit ca într-adevăr să apară acest original anunţ:

Se caută un vagon cu decoruri expediat din staţia Baia Mare cu destinaţia Sighet. Găsitorul este rugat a se prezenta la şeful staţiei Sighet sau la hotelul din oraş unde nemîngîiatul expeditor — Teatrul de Stat din Baia Mare — îl aşteaptă cu sufletul la gură de aproape două săptămîni.

Fără nici o exagerare. Aproape două săptămîni colectivul Teatrului de Stat din Baia Mare deplasat în turneu la Sighet a avut „relache" forţat din cauză că vagonul cu decoruri s-a evaporat pur şi simplu pe drum. Toate încercările de a-l da de urmă au rămas infructuoase, spre disperarea artiştilor dar mai ales a conducerii administrative. Gîndiţi-vă nu e puţin lucru să fii nevoit să mănînci, să bei şi să dormi la hotel într-un oraş străin timp de două săptămîni fără să produci nimic. Asta reprezenta o cheltuială de peste 30.000 lei. Cine o suportă? Şi mai ales cum ieşim din dilemă? — se întrebau cei de la Baia Mare asaltaţi de sutele de spectatori cu biletele reţinute din vreme ca... să evite aglomeraţia.

După lungi conciliabule, colectivul teatral cu pricina s-a hotărît să joace... fără decoruri sau mai exact cu decoruri improvizate. Un „Tartuffe" care-şi debita făţărnicia într-un... autentic decor maramureşan. O „Dragoste tîrzie" într-un idilic decor autentic romînesc.

Epilogul: apare pe scenă un impiegat de la C.F.R. anunţînd că vagonul cu bucluc s-a găsit.

S-a rătăcit un pic în staţia Ulmeni-Sălaj...!! Nu ştim dacă presa locală a comentat favorabil spectacolele băimărenilor. In ce priveşte „spectacolul" oferit de organele C.F.R. din partea locului, el este mai presus de orice comentariu.

Nu sînteţi de aceeaşi părere?

In concediu omul doarme, mănîncă şi se plimbă. Fiecare cunoaşte acest fapt şi e greu de crezut că sfatul popular raional Tg. Mureş îl ignoră. Totuşi, judecînd după răspunsul primit la sezisarea cu nr. 13.279 ce i-a fost adresată prin intermediul ziarului de către un grup de vilegiaturişti aflaţi la Borsec, s-ar părea că sfatul popular raional Tg. Mureş nu cunoaşte acest lucru.

In sezisare se cerea înfiinţarea în staţiune a unei cofetării şi a unui Aprozar care să furnizeze fructe şi prăjituri. Este firesc ca cetăţenii să-şi dorească şi să aibă la discreţie aceste alimente. Dar sfatul popular raional Tg. Mureş gîndind altfel a trimis un răspuns din care rezultă că, deoarece la cantină se servesc zilnic prăjituri, nu mai este nevoie ca acestea să existe şi în tîrg.

Din întîmplare, treburile ne-au adus zilele trecute la Borsec. Stînd de vorbă cu tovarăşii sosiţi la odihnă, sîntem în măsură să afirmăm: se cere şi este nevoie să se înfiinţeze la Borsec o cofetărie şi un Aprozar. Şi pentru că aceasta este dorinţa multora din cei 1000 de cetăţeni aflaţi aproape în permanenţă în staţiunea Borsec, este necesar ca ea să fie îndeplinită.

PARADA lui CHARLOT

Cronica filmului

Revăd astăzi, după aproape mai bine de patru decenii, cîteva dintre comediile care m-au desfătat în copilărie şi deşi cinematografia a făcut în acest răstimp paşi de gigant, marele Charlot îmi apare totuşi plin de farmecul de odinioară.

Filmele sale din tinereţe sînt pentru noi cei de astăzi, naive şi desuete într-un anume sens, din pricina acelor efecte de comedie bufă, din pricina scenariilor, sprijinite de cele mai multe ori pe rudimente de intrigi. Este vorba, fireşte, despre filmele sale într-un act, în care conflictul propriu-zis se reduce la o schemă foarte simplă.

Dar chiar în aceste comedii Charlot nu seamănă cu nici unul dintre actorii comici ai cinematografului vremii sale, pentru că mijloacele jocului său, resursele sale de interpretare depăşesc nemăsurat contururile intrigii. In această îmbinare dintre un conflict simplu şi interpretarea complexă subtilă şi profundă care-l oglindeşte rezidă secretul puterii de cucerire a două feluri de spectatori, cu totul deosebiţi între ei. Şi copiii şi oamenii în toată firea, şi intelectualii cei mai exigenţi şi omul de pe stradă rîd cu lacrimi la isprăvile lui Charlot, pentru că fiecare vede în ele altceva.

Scenariile sale — vorbesc despre comediile într-un act — aşa simple cum sînt, sub raportul intrigii, relevă nebănuite sensuri şi conţin implicaţii profunde.

Opera cinematografică a lui Charlot, începînd cu filmele sale de scurt metraj — „Pelerinul", „Viaţă de cîine", „Kaiserul prizonier", „Opinia publică", „Puiul" etc., şi terminînd cu filmele de lung metraj: „Circul", „Luminile oraşului", „Timpuri noi", „Goana după aur", „Dictatorul", constituie, înainte de orice, un viguros denunţ al relelor lumii în care a trăit el. Arta lui Charlot are meritul de a fi fost un uriaş mesaj adresat umanităţii de pretutindeni.

Cele trei filme într-un act, prezentate astăzi, şi care fac obiectul cronicii de faţă, nu sînt deloc suficiente pentru a învedera spectatorilor noştri prea tineri geniul lui Charlot, acest extraordinar deschizător de drumuri al cinematografiei.

Şi acum despre „Parada lui Charlot".

In „CHARLOT MARINAR", omuleţul acesta scund şi sfrijit, chinuit de foame, dar mai ales lacom de fericire, întruchipînd toate viciile şi virtuţile omeneşti este cînd strivit de tiranii săi, cînd biruitorul lor. El este veşnic piticul David, din a cărui iniţiativă, ca dintr-o praştie, ţîşneşte nu o piatră ci o idee salvatoare. El este omul cumsecade care se luptă cu o atare putere de titan, cu un atare dispreţ de primejdii şi de moarte încît împrejurările i se supun măcar atît încît el rămîne o clipă singur pe teren, pe cîmpul de luptă. Jongleur şi acrobat, realizează adevărate tururi de forţă cum este acela al păstrării farfuriilor în echilibru, pe podul palmei, atunci cînd vasul se clatină pe valurile furioase ale oceanului. Această scenă este irezistibilă iar sala de spectacol este cutreierată de un hohot de rîs pe care nu-l curmă decît sentimentul de înduioşare pentru năpăstuitul Charlot.

Filmul „IN BANCĂ" ne dezvăluie, mult mai marcat decît celelalte, ironia vieţii împotriva visului. Charlot e servitor într-o bancă şi el scoate, dintr-o construcţie de oţel prevăzută cu cele mai savante şi secrete încuietori, o mătură, o căldare şi uniforma sa de slujbaş. Distrat şi absent, el mătură ca un automat, spulberînd din nou gunoiul pe care zadarnic îl adună. O foaie de hîrtie nu se clinteşte de pe covor iar Charlot trage deznădăjduit cu mătura peste ea. Nu odată, nu de zeci ci de sute de ori, pînă cînd îi vine ideea s-o ia cu mîna, dar nici atunci nu o aruncă de-a dreptul în gunoiul adunat de o parte, ci o face ghemotoc şi o ţinteşte atent cu mătura ca pe o minge.

Charlot, îndrăgostit de fata marelui bancher, face minuni de vitejie, ca s-o scape şi pe ea şi pe tatăl ei de jefuitori care vor să-i omoare. Pe creştetul visului, Charlot o cucereşte pe aleasa inimii lui, dar în clipa în care o sărută pe păr, visul se spulberă şi Charlot îşi dă seama că ţine în braţe aceeaşi mătură, ale cărei fire de paie murdare le sărută, mîngîindu-le ca şi cum ar fi mîngîiat părul iubitei. Trofeul smuls vieţii în puterea visului redevine mătura vulgară ce-i curmă lui Charlot zborul reveriei.

In „DOMNIŞOARA CHARLOTTE", eroul nostru, de teama de a nu fi prins de părinţii iubitei, devine transformist. Se înveşmîntă în haine de femeie, îşi rade şi mustaţa, îşi pune o perniţă sub bluză... Mim fără pereche, el realizează o scenă uriaşă, dînd ochii peste cap, mişcîndu-şi şoldurile, face gesturile unei graţii a cărei putere de şarjă întrece tot ceea ce am văzut vreodată, redat în asemenea încercări. Dar şi de astă-dată, soarta, totdeauna vrăjmaşă lui Charlot, îl face să ducă aventura prea departe. Tatăl fetei o mîngîie atîta pe domnişoara Charlotte, iar aceasta se fîţîie atîta cu mişcările ei de vampă încît îi cade fusta iar eroul apare în chiloţi: aceeaşi haină realitate care-şi ia sarcina să-i spulbere visul.

Aşa vechi, şterse şi neclare cum sînt, copiile prea obosite ale celor trei filme, lasă totuşi să se vadă arta unui mare interpret, puterea de analiză a unui psiholog excepţional, fantezia îndrăzneaţă a unui creator a cărui operă, prin sensul ei adînc uman şi prin valorile ei reprezintă o parte considerabilă a fondului de aur al cinematografiei.

OSCAR LEMNARU

Imagini dobrogene (II) Urcuşul

(Urmare din pag. 1-a)

tanţa aveau la 100 de hectare cîte 4,2 taurine, cîte 61 ovine şi cîte 47 porcine. Or, această proporţie este cu mult sub nivelul posibilităţilor şi al necesităţilor. Lipsuri au unităţile în cauză şi în ceea ce priveşte cultivarea cerealelor, viticultura, etc. Cum se vede, deşi au progresat mult, unităţile cooperatiste din Constanţa nu au progresat totuşi pe măsura condiţiilor de care dispun.

Acesta este un fapt ştiut şi recunoscut de către toţi factorii de răspundere din regiune. Dar ei, aceşti factori, nu se limitează numai la a recunoaşte. Se străduiesc şi să ia acele măsuri de care depinde îndreptarea situaţiei, punerea ei la punct. Aceste măsuri sînt multiple şi complexe. Nu le vom enumera pe toate. Nici n-am putea. Ne vom opri doar asupra celor mai importante. Acum cîteva săptămîni s-a pornit bunăoară o acţiune deosebit de importantă. Din cei mai buni specialişti de la direcţia agricolă regională s-a alcătuit o comisie care a primit sarcina să se deplaseze în raionul Hîrşova. Comisia face analize economice la fiecare gospodărie colectivă, iar concluziile la care ajunge le discută pe larg cu consiliile de conducere. După ce va isprăvi cu raionul Hîrşova, comisia se va deplasa în alt raion, apoi în altul, pînă cînd va termina de colindat întreaga regiune.

Nu e singura acţiune. Alta tot atît de importantă a prins viaţă mai zilele trecute. S-a propus atunci să se constituie la fiecare raion un fond de seminţe al gospodăriilor colective la care să participe fiecare unitate cu unu la sută din producţia anuală de grîu şi de porumb timp de trei ani. Prin asta se urmăreşte un lucru precis, şi anume să se evite situaţia care se creează în anii nefavorabili, cînd gospodăriile mai slabe se pomenesc fără cereale de semănat şi apelează la fondul centralizat al statului. E un lucru pe cît de judicios, pe atît de binevenit. Nu ne îndoim că şi alte regiuni vor relua şi vor pune în practică această preţioasă iniţiativă.

Prin acţiunile pe care le-au pornit, prin măsurile pe care le iau organele de partid şi de stat din Constanţa urmăresc consolidarea organizatorică a unităţilor cooperatiste, întărirea economică a acestora. Şi pentru ca munca să aibă o perspectivă sigură s-a stabilit şi nivelul la care vor trebui ele să se ridice. In 1958 gospodăriile colective trebuie să ajungă să scoată, bunăoară, indiferent de variaţiile de climă, cîte 1500 kg. grîu pe hectar şi cîte 2500 kg. porumb pe hectar. In ceea ce priveşte sectorul zootehnic, pînă în acelaşi an trebuie să se ajungă ca ele să dispună de 26.000 taurine, de 400.000 ovine, de peste 80.000 porci, etc., etc. Dezvoltarea creşterii animalelor va trebui să ia o asemenea amploare, încît colectiviştii să poată obţine anual la 100 de hectare: 630 kg. carne taurine şi ovine, 700 kg. carne porcine, 5500 litri lapte de vacă, 1900 litri lapte oaie, 146 kg. lînă, etc. Va fi acordată o atenţie sporită viticulturii. Nu va fi uitat de asemenea pescuitul.

Pe scurt, se va căuta ca urcuşul pe care l-au început în aceşti ani unităţile cooperatiste din Constanţa să fie continuat şi intensificat. Trebuie să fie un urcuş spre belşug, un urcuş spre o bunăstare cum n-au mai cunoscut niciodată locuitorii ţinutului cuprins între Dunăre şi Mare.

ION PAVELESCU

DIN NOU PE OGOARE

A venit timpul ca tractoarele să iasă din nou pe ogoare.
Foto-reporterul a putut astfel surprinde în plină activitate — după cum se vede în clişeu — pe tractoristul Nicolae Aurel de la S.M.T. Cobadin, executînd arături pe tarlaua colectivei din Cobadin.
Foto: A. CONSTANTINESCU

Specialişti sovietici vor conferenţia despre folosirea energiei atomice în scopuri paşnice

Miercuri la prînz delegaţia de specialişti sovietici, care au lucrat alături de specialiştii romîni la montarea expoziţiei tehnico-ştiinţifice a Uniunii Sovietice „Folosirea energiei atomice în scopuri paşnice", a făcut o vizită la Consiliul general ARLUS. Delegaţia de specialişti sovietici, condusă de prof. V. Kirilov-Ugriumov, a fost întîmpinată din partea ARLUS de tov. Octav Livezeanu, vicepreşedinte al Consiliului general A.R.L.U.S. şi de tov. E. Rodan, secretar al Consiliului general ARLUS, iar din partea S.R.S.C. de tov. prof. Dr. Iosif Bogdan, vicepreşedinte al S.R.S.C.

In cadrul discuţiilor prieteneşti care s-au purtat cu prilejul acestei vizite, s-a convenit ca membrii delegaţiei de specialişti sovietici să ţină în Capitală şi diverse localităţi din ţara noastră o seamă de conferinţe despre folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Din acţiunile de solidaritate ale clasei muncitoare cu ţăranii răsculaţi în anul 1907

Manifestările ce se desfăşoară în întreaga ţară cu prilejul aniversării a 50 de ani de la răscoalele ţărăneşti sînt menite să oglindească şi să cinstească marile lupte purtate de ţărănime pentru cucerirea unei vieţi mai bune.

Realizările dobîndite de poporul nostru, sub conducerea partidului, din momentul eliberării de sub jugul exploatării, traducerea în viaţă a aspiraţiilor de progres, bunăstare şi fericire, fac posibilă, în condiţiile construirii socialismului, aniversarea marilor lupte ţărăneşti în toată deplinătatea lor — despre care în Caietele sale despre imperialism Lenin scria: „Răscoala ţăranilor din Romînia din 1907 (primăvara) a jucat acelaşi rol pentru îmbunătăţirea situaţiei lor ca şi revoluţia din Rusia din anii 1905—1907".

Răscoalele ţărăneşti desfăşurate în condiţiile avîntului revoluţionar din anii 1905—1907 au înscris în istoria luptei poporului nostru pentru pîine, pămînt şi libertate, o pagină măreaţă şi zguduitoare în acelaşi timp.

★

Romînia, la sfîrşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea este atrasă şi ea în orbita imperialismului mondial. Apariţia uniunilor monopoliste, formarea oligarhiei financiare, intensificarea pătrunderii capitalului străin, menţinerea specificului ţării noastre, care a constat în aceea că formele înaintate ale economiei capitaliste s-au împletit cu rămăşiţele economiei feudale în agricultură, au făcut să se ascută la maxim contradicţiile capitalismului.

Ca urmare a procesului de concentrare şi centralizare a capitalului apar şi se dezvoltă în ţara noastră, cu participarea capitalului străin şi autohton, o serie de monopoluri în industria petroliferă, cimentului, zahărului, hîrtiei, etc. Datorită procesului de concentrare şi centralizare a capitalului numeroase ateliere meşteşugăreşti se ruinează, iar micii meseriaşi îngroaşă rîndurile proletariatului. Se dezvoltă în primul deceniu al acestui secol întreprinderi industriale mari cu sute de muncitori, ceea ce a contribuit la grăbirea procesului de dezvoltare şi maturizare a proletariatului.

Exploatarea nemiloasă a clasei muncitoare s-a intensificat în urma infiltrării tot mai puternice a capitalului străin cît şi din cauza slabei dezvoltări a Romîniei din punct de vedere industrial. Nevoiţi să lucreze 12—14 şi chiar 16 ore pe zi pentru a-şi putea cîştiga strictul necesar, impuşi la tot felul de amenzi, lipsiţi de protecţia muncii, locuind în condiţii inumane, fără nici o siguranţă a zilei de mîine, fără asistenţă medicală, întotdeauna la dispoziţia capitalistului, muncitorii duceau o viaţă plină de griji şi nevoi. Tot mai mulţi copii şi femei erau obligaţi să lucreze cu salarii de batjocură. Nu existau legi care să reglementeze relaţiile dintre muncitori şi patroni.

Odată cu înrăutăţirea situaţiei proletariatului se înrăutăţesc şi condiţiile de viaţă ale ţărănimii în procesul diferenţierii şi ruinării micilor gospodării în urma nerezolvării problemei agrare prin legiuirea de la 1864.

Astfel, din 1.373.549 gospodării ţărăneşti 408.502 nu posedau pămînt sau erau coparţaşe pe pămîntul altora.

Aceasta scoate în relief gradul de deposedare de pămînt a ţărănimii la începutul secolului al XX-lea.

Pe măsura deposedării de pămînt a ţărănimii şi ruinării gospodăriilor ţărăneşti arenda în dijmă, cea mai înrobitoare formă a relaţiilor dintre moşieri şi ţărani, a ajuns în anul 1906 pînă la 50% din recoltă. Dacă în anul 1870, de exemplu, din 196 mari moşii 50% dintre ele luau arendă în produse, în 1906, 59,2% din numărul acestor moşii luau o asemenea arendă. Arenda în produse şi celelalte obligaţii prevăzute în învoielile agricole, impozitele directe şi indirecte ce apăsau asupra ţărănimii, sînt aspectele principale ale puternicelor rămăşiţe feudale păstrate în agricultură în ciuda dezvoltării industriale a ţării care în ansamblu păşeşte pe drumul imperialismului. Statisticile întocmite în preajma anului 1907, care bineînţeles ne impun o serie de rezerve, dezvăluie lipsa vitelor de muncă care atingea proporţii îngrijorătoare. Astfel, în fostele judeţe Botoşani, Dorohoi, Suceava, 30% din gospodăriile ţărăneşti nu aveau nici o vită, 50% aveau cîte o singură vită, în timp ce numai 20% din gospodării posedau vite de muncă.

La rîndul său capitalul cămătăresc a avut un rol însemnat în procesul pauperizării ţărănimii. Camăta a atins în primul deceniu al secolului al XX-lea în unele localităţi 365% şi chiar 520%. Aceste dobînzi neîntîlnite în alte ţări agrare erau stoarse de pe spinarea ţărănimii pe seama împrumuturilor în bani, în seminţe, vînzarea forţei de muncă încă din timpul iernii, etc.

Lipsa de pămînt, învoielile de batjocură încheiate de moşieri şi arendaşi, dijma, abuzurile jandarmilor şi autorităţilor, umilinţele pe care erau obligaţi să le suporte ţăranii înşelaţi la plata muncii, înşelaţi la împărţirea produselor cînd se făcea dijmuirea, apăsarea fiscală excesivă, lipsa vitelor, ruşfeturile, lipsa de hrană, bolile sociale care bîntuiau ţara de la un capăt la altul, mortalitatea, analfabetismul şi alte angarale ce asupreau ţărănimea, constituie premizele obiective ale izbucnirii răscoalei.

Datorită condiţiilor obiective din ţară, a terenului prielnic creat de ascuţirea continuă a contradicţiilor de clasă şi de adîncirea mizeriei celor exploataţi, influenţa evenimentelor revoluţionare din Rusia anilor 1905—1907 a fost deosebit de puternică în ţara noastră. Eroismul proletariatului rus şi revendicările înscrise pe steagul său de luptă în timpul primei revoluţii, au dat impuls ţărănimii romîne care urmărea şi ea sfărîmarea cătuşelor robiei.

★

Broşura „40 de ani de sărăcie, robie şi ruşine", editată în 1906 de cercul „Romînia Muncitoare" cu prilejul jubileului regal, dezvăluie mizeria şi suferinţa pe care le îndura ţărănimea sub povara jugului moşieresc şi al monarhiei reprezentată de odiosul rege Carol. Scrisă pe înţelesul tuturor, broşura sintetizează de fapt cauzele amintite, care au declanşat valul răscoalelor ţărăneşti. La cîteva luni după faimosul jubileu, ţăranii oprimaţi şi reduşi la cea mai neagră mizerie s-au năpustit asupra conacelor boiereşti, arzînd şi sfărîmînd totul, dorind ca prin aceasta să sfarme şi cătuşele robiei. Ţăranii în inimile cărora clocotea revolta acumulată de-a lungul anilor, vroiau să-şi facă singuri dreptate. Şi astfel, în luna februarie a anului 1907, cu iuţeala fulgerului văpaia răscoalei s-a aprins şi a cuprins apoi întreaga ţară din Botoşani pînă în cîmpia Dunării şi Bărăganului.

La numai cîteva zile de la acţiunile ţăranilor din Flămînzi, Frumuşica şi Rădeni din fostul judeţ Botoşani, unde a început răscoala, prefectul Văsescu telegrafia primului ministru: „In acest judeţ agitaţia a luat caracterul de revoltă generală". Astfel au început să raporteze chiar din primele zile ale lunii martie şi ceilalţi reprezentanţi ai autorităţilor statului burghezo-moşieresc din judeţele: Iaşi, Fălciu, Suceava, Neamţ, Covurlui, Vlaşca, Prahova, Ilfov, Brăila, Dolj, Romanaţi, Mehedinţi, arătînd pericolul răspîndirii cu repeziciune a răscoalelor în sate, tîrguri şi oraşe.

Mărturiile păstrate din timpul furtunosului an 1907 ne dezvăluie forţa revoluţionară a ţărănimii. In nenumărate comune, ţăranii adunaţi cu miile înfruntau cu bărbăţie armata. In comuna Lăunele de Sus, ţăranii răsculaţi „avînd în fruntea lor pe un om care suna din goarnă şi pe unul cu steag roşu" au ţinut piept armatei... „armata a tras focuri împuşcînd pe trei inşi iar pe cinci rănindu-i".

Faţă de forţa revoluţionară a ţărănimii, atitudinea diferitelor clase, pături, grupări politice sau partide a fost diferită, după cum o dictau interesele fiecăreia.

Ţărănimea răsculată pornită la luptă pentru scuturarea jugului exploatării, întîmpină rezistenţa burghezimii şi moşierimii coalizate. Răscoalele ţăranilor produc panică în rîndurile celor două partide denumite „istorice" — liberal şi conservator — care în faţa pericolului ce le ameninţa îşi dau mîna, unindu-se pentru a „salva ţara".

O parte a micii burghezii, dezorientată din punct de vedere politic şi speriată de valul luptelor ţărăneşti, a fost atrasă de partea marii burghezii. O altă parte s-a alăturat ţărănimii participînd la răscoală.

In lupta împotriva moşierilor şi arendaşilor care locuiau în oraşe sau fugiseră acolo de frica iureşului răscoalei, ţăranii au fost sprijiniţi pentru obţinerea revendicărilor, îndeosebi de muncitori, soldaţi — muncitori şi ţărani îmbrăcaţi în haină cazonă.

Astfel, prefectul judeţului Neamţ, în telegrama din 22 martie 1907 către primul ministru şi ministru de război cere de urgenţă „trimiterea unui regiment de cavalerie căci o zi de întîrziere poate aduce mari nenorociri" întrucît „mahalalele tîrgului Piatra au început a se agita". **Teama faţă de ridicarea la luptă a muncitorilor înspăimînta şi mai mult burghezia şi moşierimea.** Două zile mai tîrziu, prefectul oraşului Buzău telegrafia: „Astăzi o ceată de rezervişti şi concediaţi împreună cu băieţii de prăvălie şi mahalagii constituiţi în două grupuri de cîte 250 oameni au produs dezordine în oraşul Buzău".

Alte mărturii din timpul marilor lupte ale ţărănimii vorbesc despre solidaritatea soldaţilor cu ţăranii răsculaţi. „Rezerviştii şi concediaţii — se scrie într-o telegramă — ce urmau a pleca la Măgurele — opus... uniţi cu rezerviştii din Zimnicea panică colosală. Rog ordonaţi trimiterea armatei". Intr-o altă telegramă din acelaşi judeţ — Teleorman — se anunţa: „O parte din rezerviştii şi concediaţii din sate şi oraşe, concentraţi Alexandria refuză a pleca la regiment".

Fraternizarea soldaţilor cu ţăranii răsculaţi s-a realizat în pofida manevrelor de transferare a trupelor dintr-un ţinut în altul, întreprinsă de guvern, pentru a împiedica solidarizarea soldaţilor cu fraţii lor de suferinţă.

Clasa muncitoare a fost singura clasă care a sprijinit şi în unele locuri a participat direct la lupta ţărănimii răsculate. Insufleţiţi de spiritul răscoalei şi pe alocuri îndemnaţi de elementele înaintate din mişcarea socialistă, muncitorii au apărat cauza pentru care lupta ţărănimea.

In mişcarea muncitorească se iviseră două atitudini deosebite faţă de răscoală. Conducătorii oportunişti din mişcarea socialistă erau împotriva sprijinirii răscoalei ţărăneşti, considerînd ţărănimea ca o clasă „reacţionară", legată de proprietate şi care nu are nimic comun cu proletariatul. Cealaltă parte a conducătorilor mişcării muncitoreşti — curentul revoluţionar — avînd în frunte pe Ştefan Gheorghiu, Alecu Constantinescu, M. Gh. Bujor şi marea masă a muncitorilor s-au situat pe poziţia sprijinirii răscoalei.

In multe localităţi din ţară, în ciuda atitudinii conducătorilor oportunişti ai mişcării socialiste, muncitorii şi-au exprimat spontan solidaritatea cu ţăranii răsculaţi. Manifestul „Către concediaţi şi rezervişti" adresat soldaţilor de către un grup de socialişti, grupaţi în jurul redacţiei ziarului „Romînia Muncitoare" arată că datoria muncitorului sau ţăranului „îmbrăcat în haină cazonă este aceea de a nu trage niciodată în cei ce sufăr, în tovarăşii de muncă, în fraţi, surori, rude sau părinţi". Manifestul se încheia cu următoarele cuvinte: „Niciodată gloanţele voastre în pieptul ţăranilor asupriţi. Trageţi în vînt!"

Acest manifest s-a răspîndit în ciuda încercărilor poliţiei de a confisca oficiosul mişcării muncitoreşti şi în ciuda elementelor oportuniste din mişcarea socialistă, care au socotit manifestul drept un mijloc de instigare la răscoală. In tot timpul desfăşurării răscoalei cuvîntul elementelor revoluţionare a încurajat lupta avînd un puternic ecou în rîndul armatei. Soldaţii şi-au dat seama că ei nu trebuie să devină asasinii fraţilor lor de care-i leagă năzuinţi comune.

Comitetele de acţiune ale cercurilor „Romînia Muncitoare" din Galaţi şi Brăila în chemarea adresată muncitorilor pentru a protesta împotriva masacrelor dezlănţuite de burghezie şi moşierime, scriau la 8 martie 1907: **„Muncitorii sînt chemaţi să apere cauza sfîntă pentru care luptă ţărănimea".**

Bucureştiul, unde se găseau potentaţii vremii şi unde se refugiaseră majoritatea boierilor şi arendaşilor ca să scape de mînia ţăranilor, devenise un adevărat teatru de luptă. In timp ce telegramele una după alta dădeau ordine severe de represiune, muncitorii din Bucureşti organizau zilnic întruniri la care înfierau reprimarea barbară a răscoalelor, manifestîndu-şi solidaritatea cu ţărănimea ridicată la luptă.

In ziua de 11 martie 1907 un număr de 5.000 muncitori întruniţi într-un miting la sala băilor Eforia unde au ţinut cuvîntări înflăcărate reprezentanţi ai muncitorimii ca: M. Gh. Bujor, V. Anagnoste şi alţii, au votat o moţiune privind răscoalele ţărăneşti în care se demască starea de înapoiere a ţărănimii, lipsa ei de pămînt, de drepturi politice şi se arată că de această stare sînt vinovate clasele stăpînitoare. Infierînd măsurile sălbatice ale guvernului care prefera „moartea a mii şi mii de ţărani decît atingerea dreptului de proprietate" moţiunea pune problema pămîntului pentru care luptau ţăranii, cere reforme privitoare la reducerea impozitelor, a administraţiei şi drepturi politice pentru ţărănime. Dar influenţa elementelor oportuniste s-a resimţit şi la această întrunire. Moţiunea votată îndemna ţărănimea să nu tulbure „liniştea" şi „ordinea", revendicările putînd fi obţinute pe cale paşnică, fără vărsări de sînge — ceea ce nu era cu putinţă atunci.

Muncitorii bucureşteni pătrunşi însă de cuvîntul conducătorilor revoluţionari ai mişcării şi-au manifestat atitudinea de solidaritate faţă de răscoală. In paginile ziarului „Romînia Muncitoare" au apărut numeroase articole prin care se condamna masacrarea sălbatecă a ţărănimii. Aceste articole au avut un ecou puternic în rîndul muncitorilor din Capitală şi provincie, precum şi în rîndul ţăranilor. Nici arestările şi percheziţiile, nici interzicerea întrunirilor, a ziarului „Romînia Muncitoare" nu au putut stăvili valul luptelor muncitoreşti.

Un loc important în istoria luptei ţăranilor din anul 1907 l-au avut muncitorii ceferişti de la atelierele Paşcani, localitate cu o puternică tradiţie de luptă.

Sprijinind lupta pentru salvarea ţăranilor prinşi de organele de represiune ale regimului burghezo-moşieresc, muncitorii de la atelierele căilor ferate din Paşcani au dovedit atitudinea lor de solidaritate cu ţărănimea răsculată. Lucrătorii „de la atelierele c.f. din gara Paşcani — scrie prefectul din Iaşi într-o telegramă — asociindu-se cu cîţiva săteni răzvrătiţi, au provocat dezordine". Iar într-o altă telegramă referitoare la acelaşi eveniment se spune: **„La sosirea în gara Paşcani, vagonul cu arestaţii ce aduceam din Ruginoasa spre Fălticeni a fost atacat de un număr mare de ţărani pentru a-i libera. In acelaşi timp lucrătorii de la atelierele căilor ferate cu ciocane şi baroase au fărîmat încuietorile de la uşa vagoanelor eliberînd pe ţăranii arestaţi".** Inspăimîntat de forţa u-

Să învățăm să facem mai bine comerț!

O recomandare care poate să pară inoportună multora dintre cei care lucrează în comerț. „Cum, nu știm să facem comerț?" — se vor sezisa ei. „Dar priviți aspectul și bogăția magazinelor noastre și comparați-le cu cele din trecut! Dar gîndiți-vă la marile progrese din ultimii ani în ce privește atitudinea față de cumpărători!"

Desigur, argumentele sînt de neîngăduit. Comerțul nostru socialist a făcut mari progrese. Și aceasta, atît datorită eforturilor făcute de stat pentru lărgirea rețelei comerciale, pentru înființarea de magazine specializate, tot mai prezentabile, cît și strădaniilor lucrătorilor din comerț de a prezenta cît mai bine mărfurile, de a servi cît mai atent pe cumpărători.

Totuși, consider că recomandarea din titlul acestui articol este încă valabilă. Ea se referă în mod special la un aspect. Și anume la indiferența care există, în mai fiecare magazin, față de gustul cumpărătorilor, față de ceea ce se cere. Există produsul, sortimentul, sau modelul respectiv în magazin? Atunci e perfect! Nu există? Cu un cuvînt mai mult sau mai puțin politicos, după cum este firea și educația vînzătorului, dar în orice caz cu aceeași indiferență, clientul este trimis... la plimbare...

Bine, vor spune poate unii, dar ce vină are aici comerțul? El vinde ce primește de la industrie! Într-adevăr, mulți sînt tentați să pună exclusiv toate deficiențele în ce privește lipsa de sortimente cerute de cumpărători, pe seama industriei. În fond nu este totdeauna așa. În industria noastră ușoară sînt, evident, lipsuri. Dar să nu ne înșelăm: ea lucrează cea mai mare parte din țesături, încălțăminte, confecții, tricotaje, la cererea comerțului, consultîndu-se cu comerțul. Iar comerțul se descurcă în această privință cu multă incitneală, lipsit cu totul de operativitate. Iată de ce multe din produsele ce se pun în vînzare sînt demodate, ocolite de cumpărători.

Nu am intenția să discut aici problema utilității sau a lipsei de utilitate a modei. Cert este că tot mai mulți cetățeni ai țării — și așa pe zi ce trece — doresc să se îmbrace cît mai bine, cît mai elegant. E o cerință legitimă, corespunzătoare creșterii nivelului de trai al poporului. Și din păcate, comerțul, în multe privințe, nu poate ține seama de aceste cerințe.

Fără îndoială că în magazine se găsesc mereu mai multe produse și sortimente destul de variate. De ce însă apar ele tocmai în perioada cînd încep să fie demodate? De ce atunci cînd cumpărătoarele solicită de luni de zile pantofi de calitate superioară închiși la spate, găsesc îndeosebi pantofi decupați? Cum se explică faptul că acum, cînd țesăturile în carouri au devenit demodate, în vitrine au început să abunde astfel de țesături? Care e cauza că, în timp ce costumele bărbătești cu vestă sînt foarte căutate, magazinele de confecții nu got oferi nici măcar un singur asemenea costum? De ce să fie oamenii siliți să recurgă la croitori particulari, plătind sume cu mult mai mari decît cele pe care le solicită magazinele noastre de stat?

Întrebări de acest fel se pot pune cu nemiluita, în legătură cu diferite modele, culori, desene, cerute de public și ignorate de comerț. Oare lipsește aici fantezia, talentul creatorilor de noi modele? Fără îndoială că nu. La expozițiile internaționale de modă produsele românești s-au bucurat totdeauna de apreciere. Oare lipsesc mijloacele tehnice necesare, prioceperea și gustul muncitorilor? Nici această problemă nu se pune. Avem una din cele mai mari fabrici de confecții din Europa, numeroase întreprinderi textile și de încălțăminte moderne; cît despre gustul „șicul", rominilor în ale îmbrăcămintei, acesta este de mult cunoscut. Ceea ce lipsește este operativitatea, spiritul comercial, preocuparea pentru satisfacerea gustului cumpărătorilor. Spre cercetarea acestor probleme ar fi de dorit să se aplece cadrele noastre din sectorul circulației mărfurilor. Fiindcă comerț fără operativitate, inițiativă, nu se poate efectua.

De altfel, problema ridicată nu se limitează numai la respectarea sau nerespectarea modei, ci depășește cu mult acest cadru. Un exemplu: prăjiturile. (Despre acest lucru s-a mai scris). De ce la cofetăriile de stat sau cooperatiste se găsesc în permanență aceleași sortimente sărace de prăjituri, veșnic cu același conținut, doar forma și culoarea deosebind un sortiment de altul? De ce în același timp, cîteva cofetării particulare fac bune afaceri, oferind tocmai acele sortimente care sînt agreate de public: prăjituri cu nuci, foietaje cu fructe, diferite sortimente cu frișcă, etc., etc. Oare este atît de greu ca să se îmbogățească sortimentele prăjiturilor la cofetăriile din sectorul socialist? Fără îndoială că nu. E vorba de aceeași lipsă de preocupare, același dezinteres față de cerințele cetățenilor.

Poate că exemplul ales, al prăjiturilor, să pară minor. El este totuși semnificativ și justifică recomandarea pe care am făcut-o la început: Învățați să faceți mai bine comerț, lucrători din sectorul circulației mărfurilor; țineți mai mult seama de cerințele cumpărătorilor și cereți la timp, operativ, furnizorilor voștri să vă dea mărfurile cerute.

PAUL MARIAN

Comerțul în comision cu produse agro-alimentare

Dezvoltarea sectorului socialist din agricultură a creat condiții favorabile pentru introducerea și folosirea în anul acesta a unei noi forme de comerț cooperatist — comerțul în comision cu produse agro-alimentare.

Conform acestui sistem, unitățile cooperației vor prelua spre vînzare de la gospodăriile colective și colectiviști pe bază de contracte, diferite produse agro-alimentare. Desfacerea acestor produse se va face prin unități ale cooperației, special amenajate în orașele mari și centrele muncitorești. Produsele se vor desface la prețurile stabilite prin bună învoială între unitățile cooperației de consum, gospodăriile colective și colectiviști.

Pentru operațiile de desfacere, unitățile cooperatiste vor primi un comision de 10—15 la sută. La preluarea produselor, cooperația plătește pînă la 50 la sută din valoarea lor, achitarea completă făcîndu-se după vînzare.

Își spun cuvîntul sectoarele care colaborează cu oțelăria

„Angajamentul oțelarilor este în aceeași măsură și al nostru"

Prin telefon de la trimisul nostru special

Oțelăria Combinatului Metalurgic din Reșița reprezintă o rotiță din uriașul mecanism pe care îl formează această cetate a metalului. Deși este vorba de una din rotițele cele mai importante ale acestui mare angrenaj, ea nu se poate învîrti în bune condițiuni dacă nu funcționează bine și celelalte roți mai mari sau mai mici.

Aceasta este și explicația pentru care angajamentul luat de oțelari de a da peste plan 5.000 tone oțel pînă la 1 mai este socotit de marea majoritate a celorlalte sectoare ale combinatului ca propriul lor angajament.

Un scurt raid făcut ieri la unele din sectoarele care colaborează în procesul de producție cu oțelăria, mi-a permis să aflu o serie de lucruri în această direcție. Primul popas l-am făcut la turnaliști, vecinii cei mai apropiați ai oțelarilor.

Iată ce am aflat cu privire la această problemă de la inginerul Richard Sattinger, șeful adjunct al secției turnale: *„Lipsa unei strînse colaborări între noi și oțelari a dus anul trecut la rezultate nemulțumitoare. Începînd din anul acesta lucrurile s-au mai îmbunătățit. Îndeplinirea planului nostru la fontă înseamnă însăși aprovizionarea ritmică a oțelăriei. În luna ianuarie l-am îndeplinit, iar luna următoare, deși sîntem puțin sub plan sperăm că pînă la urmă să nu ne facem de rușine, deși sarcinile de plan sînt mult sporite față de anul trecut. Avem pentru aceasta condiții mai bune ca înainte. Calitatea cocsului s-a îmbunătățit, iar faptul că utilizăm mai mult minereu aglomerat selectionat ne asigură indici mai buni de utilizare a furnalelor. S-au făcut și se fac progrese și în ceea ce privește calitatea fontei. Dacă fonta noastră are un procentaj prea mare de sulf, de pildă durata de elaborare a șarjelor de oțel crește. Iată de ce turnaliștii depun eforturi să trimită oțelarilor fontă de calitate bună".*

Următorul popas l-am făcut la depozitul de fier vechi. Este știut că aliațări de fontă fierul vechi constituie un material de bază pentru elaborarea oțelului.

„Ritmul în care este organizată astăzi aprovizionarea cu fier vechi a oțelăriei — mi-a spus Iov Eduard Miculic, șeful secției fier vechi — *permite realizarea angajamentului luat de oțelari. Aceasta este o urmare a unor măsuri întreprinse pentru a mări productivitatea muncii la încărcarea fierului vechi în vagoane. Trebuie să-și îmbunătățească munca însă și Întreprinderea de Colectare a Fierului. Deși această întreprindere și-a luat unele angajamente față de noi, nu le respectă trimițîndu-ne vagoane în care fierul greu este amestecat cu sîrmă și șpan sau tablă".*

Aceeași hotărîre de a sprijini cu toate forțele pe oțelari în realizarea angajamentelor luate am aflat-o și din cele spuse de Ștefan Demetrovici, șeful serviciului transporturi, de inginerul Vasile Scutu, șeful secției materiale refractare, de maistrul de întreținere Ioan Smelas, de maistrul zidar de cuptoare Ion Străinescu și din faptele altor sectoare. Angajamentele oțelarilor sînt într-adevăr ale întregului combinat.

La ora cînd transmit aceste rînduri de la oțelărie mi-au parvenit vești noi. De la 18 februarie orele 23 pînă la 19 februarie orele 23 oțelăria a dat peste plan 69 tone oțel. În felul acesta de la 4 februarie și pînă acum depășirea se ridică la 1.045 tone. Și lupta pentru îndeplinirea angajamentului este numai la început.

TUDOR GHEORGHIU

Modificări în ce privește organizarea Casei de Asigurări a Avocaților

Prin Decretul nr. 71 al Prezidiului Marii Adunări Naționale, a fost modificat Decretul nr. 60 din 18 mai 1951 privitor la organizarea Casei de Asigurări a Avocaților.

Conform prevederilor noului Decret au dreptul la pensie de retragere avocații și foștii avocați care îndeplinesc următoarele condiții: vîrsta de 60 ani împliniți, pentru bărbați, și 55 ani împliniți pentru femei, la data cînd se cere pensionarea; practică profesională de 30 ani, pentru bărbați, și 25 ani, pentru femei.

Pensionarii actuali, foști apărători, primesc aceleași pensii ca și pensionarii foști avocați.

Avocații și foștii avocați care îndeplinesc condițiile arătate mai sus, mai puțin timpul de practică profesională, au dreptul, dacă la data cererii de pensionare au o practică profesională de cel puțin 20 ani, pentru bărbați, sau 15 ani, pentru femei, la 70 la sută din pensia de retragere, cu un spor de 3 la sută pentru fiecare an de practică profesională în plus, pînă la 30 ani, pentru bărbați, sau 25 ani pentru femei.

Decretul sus amintit precizează în același timp drepturile soțului supraviețuitor și copiilor celui care îndeplinea condiția de vechime în practica profesională, precum și drepturile soțului supraviețuitor și copiii celui pensionat potrivit dispozițiilor prezentului Decret. Decretul mai precizează drepturile pe care le are soțul supraviețuitor care, neavînd vîrsta prevăzută în acest Decret se găsește în imposibilitate de a-și cîștiga existența din cauză de boală sau debilitate.

După cum se arată în Decret, soțul supraviețuitor are dreptul la pensie pe viață. Copiii au dreptul la pensie pînă la vîrsta de 18 ani împliniți. Persoanele cărora pe baza articolului 25 din Decretul nr. 60/1951 li s-a revocat pensia sau li s-au respins cererile de pensionare, pot cere dreptul la pensie potrivit normelor în vigoare, de la data publicării prezentului Decret.

Decretul nr. 71/din 13 februarie 1957 pentru modificarea decretului nr. 60 din 18 mai 1951 privitor la organizarea Casei de Asigurări a Avocaților a fost publicat în Buletinul Oficial al Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne nr. 6 din 19 februarie 1957.

Loturi pentru construcții de locuințe și ateliere acordate unor artiști plastici

Sfatul popular al Capitalei a acordat la aproape 50 de artiști plastici, pictori, sculptori și graficieni din Capitală, loturi de pămînt în Parcul Floreasca pentru construcții de locuințe și ateliere. Azi, la orele 19, la Uniunea Artiștilor Plastici va avea loc o ședință festivă în cadrul căreia vor fi înmînate artiștilor plastici titlurile de împroprietărire.

ÎN PROBLEMA CIPRULUI

Discuții la O. N. U.

NEW YORK 20.—Corespondentul la O.N.U. al Agerpres transmite: În ședințele din dimineața și după amiaza zilei de 19 februarie Comitetul Politic a continuat să examineze problema Ciprului. **Reprezentantul Greciei**, AVEROF a prezentat Comitetului Politic un nou proiect de rezoluție în care se propune ca în scopul stringerii „unor informații cît mai obiective și complete" cu privire la situația din Cipru să se creeze un comitet pentru stabilirea faptelor. În baza acestora se va întocmi un raport care va fi prezentat sesiunii următoare a Adunării Generale.

Proiectul de rezoluție grec propune de asemenea să se ceară guvernelor Angliei și Greciei să ajute comitetul în îndeplinirea sarcinii sale.

Reprezentantul Australiei, care a luat apoi cuvîntul, a sprijinit poziția Angliei.

Reprezentantul Ceylonului, GUNEVARDENE a chemat „la o evoluție constituțională pașnică" în problema Ciprului. El a declarat că delegația sa nu poate să-și expună punctul de vedere asupra proiectelor de rezoluție în problema Ciprului, prezentate comitetului.

Reprezentantul Canadei, MAKAI a lăudat planul „rezolvării" problemei Ciprului propus de Anglia.

NINCIĆI (Iugoslavia) a sprijinit ambele proiecte de rezoluție prezentate de Grecia. El a declarat că delegația sa nu poate vota pentru proiectul de rezoluție englez.

Părerea premierului Turciei...

ISTANBUL 20 (Agerpres). — Presa publică interviul acordat de primul ministru al Turciei, Adnan Menderes, reprezentantului unei societăți americane de radiodifuziune. La întrebarea cum ar putea fi rezolvată problema Ciprului, **primul ministru al Turciei a sprijinit din nou teza Turciei cu privire la împărțirea insulei între Grecia și Turcia**, teză împotriva căreia Grecia obiectează cu hotărîre. Menderes a acuzat Grecia că, prin cererea sa de a se acorda dreptul la autodeterminare populației Ciprului, care în majoritatea ei este greacă, aceasta urmărește să alipească insula Ciprului. El a subliniat că Turcia nu va permite ca cei 120.000 de turci din Cipru să treacă sub dominația Greciei. Menderes a declarat de asemenea că atitudinea Greciei silește pe turci să citeze și alte fapte din istorie, cînd Grecia a urmărit în general să șteargă Turcia de pe harta lumii.

...și a laburiștilor

LONDRA 20 (Agerpres). — La 19 februarie în legătură cu examinarea în Camera Comunelor a cheltuielilor Ministerului Coloniilor, opoziția laburistă a depus potrivit regulilor de procedură o rezoluție cu privire la reducerea simbolică cu 100 lire sterline a cheltuielilor privind Ciprul. O astfel de rezoluție este privită ca o expresie a neîncrederii față de guvern. Callaghan și alți deputați laburiști au cerut guvernului englez să recunoască **dreptul Ciprului la autodeterminare și să rezolve problema Ciprului pe calea tratativelor.**

Ministrul Coloniilor, Lennox Boyd și locțiitorul său parlamentar, au apărat în fel și chip politica guvernului, repetînd argumentele cerînate potrivit cărora măsurile represive ale autorităților engleze în Cipru ar fi îndreptate, împotriva „teroriștilor". Rezoluția laburiștilor a fost pusă la vot. Pentru rezoluție au votat 253 deputați, împotrivă 307.

Piratii ciankaișiști își intensifică activitatea

PEKIN 20 (Agerpres) China Nouă transmite: Artileria de coastă a armatei populare de eliberare a respins două nave de război ciankaișiste după un schimb de focuri care a ținut peste patru ore. Lupta a avut loc în ziua de 18 februarie. Cele două nave de război ciankaișiste au încercat să oprească vase comerciale ale R.P. Chineze între insulele Matsu și peninsula Hwanci. Piratii ciankaișiști au pătruns într-o zonă situată la 10 mile est de gura fluviului Min și au tras peste 80 de obuze împotriva vaselor comerciale care navigau spre vîrful peninsulei Hwanci. Artileria de coastă a armatei populare chineze a răspuns imediat tirului ciankaișist, silind navele de război gomindaniste să se retragă spre insulele Matsu.

Navele de război ciankaișiste și-au intensificat activitatea de hărțuire în largul coastelor provinciei Fuțzian acum cînd sezonul pescuitului se desfășoară din plin.

Potrivit datelor preliminare publicate de cartierul general al armatei populare de eliberare de pe coastele provinciei Fuțzian în perioada 1-18 februarie canoniere ciankaișiste au atacat în 7 rînduri vase de pescuit în largul coastelor regiunilor Ținkian, Vian și Putien. Piratii ciankaișiști au tras peste 1200 de obuze scufundînd 2 vase de pescuit și avariind alte 10. Șase pescari chinezi au fost uciși iar 12 răniți, în aceeași perioadă artileria ciankaișistă de pe insulele Quemoy și Matsu a deschis în două rînduri foc împotriva vaselor de pescuit. La 13 februarie artileria de coastă a armatei populare a deschis foc de baraj împotriva artileriei ciankaișiste de pe Matsu, asigurînd astfel protecția vaselor de pescuit aflate în larg.

În legătură cu crearea „Pieței comune europene"

PARIS 20 (Agerpres). — La Paris s-a dat publicității comunicatul final al „Conferinței celor șase", în legătură cu crearea „Pieței comune europene" și a „Euratomului". La această conferință au participat primii miniștri și miniștrii Afacerilor Externe ai Franței, Germaniei Occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului. Comunicatul anunță realizarea unui acord cu privire la crearea „Pieței comune europene" și a „Euratomului" urmînd ca tratatele corespunzătoare să fie semnate la Roma la o dată care n-a fost încă fixată.

În ceea ce privește comunitatea europeană pentru folosirea energiei atomice (Euratom) s-a stabilit că aceasta va avea drept de proprietate asupra materiilor prime atomice din țările membre.

Trebuie subliniat că aceste acorduri urmează să fie discutate în parlamentele țărilor respective.

Președintele Indoneziei a primit o delegație a Partidului Comunist

DJAKARTA 20 (Agerpres). — La 19 februarie, la invitația președintelui Sukarno, o delegație a Partidului Comunist din Indoneziа, formată din secretarul partidului, Aidit, și secretarii generali adjuncți Lukman și Nyoto, a vizitat palatul prezidențial. **Președintele Sukarno a expus reprezentanților partidului comunist punctele sale de vedere asupra organizării vieții politice în țară și și-a exprimat speranța că ele vor fi sprijinite de întregul popor. Secretarul general al Partidului Comunist din Indonezia, Aidit, a mulțumit președintelui pentru explicațiile date și a spus că punctele sale de vedere corespund ideilor, sentimentelor și aspirațiilor majorității poporului.**

După cum se arată în știrile publicate în presă, punctul de vedere al președintelui Sukarno constă în aceea că toate partidele mari, inclusiv partidul comunist, trebuie să facă parte din guvern pentru a îndeplini programul construcției naționale. Reprezentarea în guvern trebuie să fie bazată pe rezultatele alegerilor parlamentare. Propunerile președintelui Sukarno trebuie să fie publicate în mod oficial la 25 februarie.

Capitala Okinawei se mîndrește cu un primar comunist

După cum anunță ziarul elvețian „GAZETTE DE LAUSANNE" orașul Naha, capitala insulei japoneze Okinawa (ținută sub ocupația americană și menită să joace rolul de bază atomică principală a S.U.A. în Extremul Orient) „se mîndrește cu un primar comunist, dl. Kanejire", care „nu a încetat niciodată campania sa pentru plecarea trupelor străine din insulă". El a fost ales recent prin alegeri — scrie ziarul — „într-adevăr libere" după ce deținuți ieșiseră din închisoare. Washington-ul, și-a manifestat nemulțumirea sa față de rezultatul alegerilor știind creditele acordate municipalității. Primarul însă — scrie ziarul — continuă să-și ocupe funcția.

ATENTAT RASIST IN S. U. A.

NEW YORK 20 (Agerpres). — Un atentat a fost săvîrșit împotriva clădirii municipale din orașul Knoxvile (statul Tennessee) din S.U.A. unde avea loc un concert de jazz dat de Louis Armstrong. Atentatorii au aruncat cu dinamită dintr-un automobil în plină viteză asupra clădirii. Nu s-au înregistrat decît avarii de mică importanță. Armstrong nu și-a întrerupt concertul la care asistau 3.000 de spectatori albi și negri.

Exemplu de sinceră prietenie

BANGKOK 20 (Agerpres) — TASS transmite: Recent Uniunea Societăților de Cruce Roșie și Semiluna Roșie din U.R.S.S. a trimis Societății de Cruce Roșie din Tailanda 60.000 de bați la fondul de ajutorare a victimelor incendiului din orașul Pitsanulok.

Primul ministru al Tailandei, Pibun Songram, într-o scrisoare adresată cu acest prilej ambasadorului U.R.S.S. I. N. Iakușin, a mulțumit cordial și sincer guvernului și poporului sovietic, precum și Uniunii Societăților de Cruce Roșie și Semiluna Roșie.

Primul ministru Pibun Songram a caracterizat ajutorul sovietic acordat victimelor incendiului din Pitsanulok drept un minunat exemplu de sinceră simpatie și prietenie manifestate de guvernul și Crucea Roșie din U.R.S.S. față de Tailanda, care dă este numai o manifestare a umanității poporului sovietic față de confrații săi, ci demonstrează de asemenea că U.R.S.S. este gata să le vină în ajutor în timpuri grele.

INFORMAȚII

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, tovarășul Gioară Gheorghe a fost eliberat din funcția de ministru al Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, primind alte însărcinări.

Tovarășul Gheorghiu Nicolae a fost numit în funcția de ministru al Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice.

★

În ciclul de conferințe și consultații organizate de Uniunea Ziariștilor pe marginea Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie, tov. Pascu Ștefănescu, locțiitor al ministrului Industriei Alimentare, a vorbit miercuri seara la Casa Ziariștilor din Capitală despre „Măsurile luate de Ministerul Industriei Alimentare pentru aplicarea hotărîrilor plenarei din 27—29 decembrie 1956".

★

În ziua de 23 februarie — Ziua Armatei Sovietice — Direcția difuzării filmelor și a rețelei cinematografice va prezenta în Capitală cîteva filme în cinstea acestui eveniment.

Cu prilejul Zilei Armatei Sovietice vor mai rula filme în peste 30 de localități din țară.

★

Miercuri s-a deschis la Casa Agronomului din București o consfătuire cu președinții și inginerii agronomi din gospodăriile agricole colective care dispun fiecare de suprafețe mai mari de 1.000 hectare.

★

Miercuri seara a avut loc pe scena Teatrului Municipal, sala Studio „Filimon Sîrbu", premiera piesei în 3 acte „Învățătoarea" de Brody Sandor.

★

În acest an Republica Populară Romînă va fi prezentă la 20 de tîrguri și expoziții internaționale care vor fi organizate în unele din cele mai importante centre economice din lume.

★

Miercuri dimineață a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Londra C. Mateescu, președintele Uniunii centrale a Cooperativelor de Consum din R.P.R., pentru a participa la ședința Comitetului Central al Alianței Cooperatiste Internaționale.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA POLITICĂ
a apărut:
— Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez (rapoarte, cuvîntări, documente). Volum cartonat.
464 pag. Lei 10

Operațiuni militare în Algeria

Au fost folosite trupe de parașutiști

ALGER 20 (Agerpres). — După cum anunță agenția FRANCE PRESSE în cursul zilei de 19 februarie trupele colonialiste franceze din Algeria au desfășurat noi operațiuni de „curățire" în regiunea Constantine. În cursul ciocnirilor dintre trupele franceze și răsculați au fost scoși din luptă 61 de algerieni. În regiunea Aumala, la aproximativ 100 kilometri sud de Alger, au fost uciși 18 răsculați algerieni.

În regiunea Alger la operațiunile militare au participat trupe de parașutiști francezi, care au operat arestări și au efectuat percheziții în casele locuitorilor arabi.

SPORT

Foștii mari jucători de fotbal din nou în arenă

În zilele de 2—3 martie va avea loc în Capitală conferința pe țară a antrenorilor de fotbal. După încheierea lucrărilor conferinței, duminică 3 martie va avea loc pe Stadionul Dinamo un cuplaj fotbalistic între patru echipe alcătuite din foști mari jucători de fotbal, în prezent antrenori la diferite echipe din categoria A., B. și C.

Cu acest prilej vor evolua printre alții: M. David, Burger, Kolormany, Siera, Bindea, Albu, Bogdan, Baratki, Oană, Dobay, Schwartz, Marian, etc.

Campionatul de șah al U.R.S.S.

Șuie de amatori de șah moscoviți au urmărit partidele din penultima rundă.

Toluș a repurtat o mare victorie la Aronson, în numai 10 mutări.

Antoșin a cîștigat la Klaman, iar partidele Taimanov-Furman, Holmov-Tal și Boleslavski-Hasin s-au terminat remiză. Bronștein a întrerupt cu avantaj la Tarasov, Spasski în poziție foarte complicată cu Petrosian, în timp ce partida Keres-Nejmetdinov va fi probabil remiză.

Înaintea ultimei runde Tal și Toluș conduc în clasament.

Solii artei românești peste hotare

Constantin Silvestri în timpul unui concert la Bruxelles.

UNITATEA ȚĂRILOR SOCIALISTE ESTE DE NEZDRUNCINAT

Miting închinat prieteniei sovieto-bulgare la Moscova

MOSCOVA 20 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, la mitingul consacrat prieteniei între popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgaria, a luat cuvîntul N. A. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. După ce a făcut istoricul relațiilor de prietenie dintre popoarele bulgar și sovietic, N. A. Bulganin a spus:

N. A. BULGANIN: Sîntem adversari hotărîți ai colonialismului

Vizita în Uniunea Sovietică a oamenilor de stat ai Republicii Populare Bulgaria constituie un eveniment important în relațiile sovieto-bulgare. Tratativele noastre cu tovarășii bulgari care s-au desfășurat în spiritul prieteniei și înțelegerii reciproce depline au vădit deplina unitate de vederi asupra tuturor problemelor atît în ce privește relațiile sovieto-bulgare cît și relațiile internaționale.

Unitatea și coeziunea țărilor socialiste, înflorirea lor economică și culturală, amploarea fără precedent a mișcării de eliberare națională în țările Asiei și Africii — toate acestea scot din sărite cercurile imperialiste din țările occidentale. Ele ar dori să zdruncine această unitate și să se răfuiască cu țările de democrație populară cu fiecare în parte, să impună ca conducători popoarelor acestor țări pe marionetele lor cum ar fi Ghemeto, Mikolaiczik, Ferenc Nagy și alți trădători, sau cu alte cuvinte să instaureze regimul fascist singeros așa cum au și încercat să facă acest lucru în Ungaria. Imperialiștii ar dori să lichideze mișcarea de eliberare națională în țările Asiei și Africii și să restabilească sistemul prăbușit al colonialismului. Acești domni, din păcate, continuă încă să trăiască cu concepțiile secolelor de mult apuse și nu doresc să înțeleagă că nu poate fi o întoarcere la trecut, că popoarele care în luptă dîrză și-au dobîndit libertatea și independența națională și au pășit pe calea progresului economic și social, nu vor îngădui să li se pună din nou jugul asupririi coloniale, sub orice formă li s-ar oferi aceasta.

Spunem pe față și frățește popoarelor iubitoare de pace din țările arabe că așa-zisa doctrină Eisenhower este o capcană colonialistă pregătită pentru aceste popoare de către monopolurile petrolifere americane, că trebuie să manifeste cea mai mare vigilență față de pericolul unei noi asupriri.

POPOARELE DIN UNIUNEA SOVIETICĂ, REPUBLICA POPULARĂ CHINEZĂ ȘI DIN TOATE ȚĂRILE LAGĂRULUI SOCIALIST SÎNT ADVERSARI HOTĂRÎȚI AI COLONIALISMULUI, SUB ORICE FORMĂ S-AR MANIFESTA EL. AM FOST ȘI VOM FI DE PARTEA POPOARELOR IUBITOARE DE PACE, CARE LUPTĂ PENTRU PACE, INDEPENDENȚĂ, DEMOCRAȚIE ȘI PROGRESUL SOCIAL. DE ACEST LUCRU ELE SĂ NU SE ÎNDOIASCĂ. Totodată sîntem nevoiți să punem în gardă popoarele din țările supuse presiunii din partea cercurilor războinice din S.U.A., care se străduiesc să aducă pe teritoriul lor așa numitele grupări atomice de luptă. Cercurile agresive din S.U.A. pot arunca popoarele din aceste țări în văpaia unui război atomic și hidrogenic pentru realizarea planurilor lor nebunești de dominație mondială.

In încheiere N. A. Bulganin a urat gloriosului popor bulgar noi succese în construirea socialismului.

A. IUGOV: Nu vom fi niciodată de acord cu acei care încearcă să diminueze importanța experienței U. R. S. S.

A luat apoi cuvîntul A. IUGOV, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria. La începutul cuvîntării sale, A. Iugov a vorbit pe larg despre tradiționalele legături de prietenie dintre popoarele rus și bulgar.

Poporul nostru — a subliniat A. Iugov — s-a convins din propria sa experiență de rolul binefăcător pe care îl are prietenia sa cu poporul sovietic, de ajutorul pe care i-l acordă experiența Uniunii Sovietice în construirea socialismului, de sursa bogată pe care o constituie această experiență pentru toate popoarele care au pășit pe calea socialismului. NU VOM FI NICIODATĂ DE ACORD CU ACEI CARE, SUB O FORMĂ SAU ALTA, CAUTĂ SĂ DIMINUEZE IMPORTANȚA SAU ÎN GENERAL SĂ NEGE URIAȘA EXPERIENȚĂ A UNIUNII SOVIETICE ÎN CONSTRUIREA SOCIALISMULUI, ROLUL EI ISTORIC-MONDIAL.

Dușmanii socialismului — a declarat în continuare A. Iugov — își îndreaptă în ultimul timp prea des săgețile lor împotriva statelor socialiste, împotriva unității lor și a bastionului de granit al acestora — Uniunea Sovietică. Pe el îl înspăimîntă unitatea țărilor socialiste. Și, firește, nu fără temei. Ei au în linii mari două motive pentru a fi îngrijorați: PRIMUL ESTE FAPTUL CĂ ÎN LAGĂRUL SOCIALIST EI VĂD O URIAȘĂ FORȚĂ MATERIALĂ CARE LE BAREAZĂ CALEA SPRE AVENTURI MILITARE, SPRE DOMINAȚIE MONDIALĂ, spre intensificarea psihozei războinice, atît de necesară magnaților și trusturilor americane și din alte țări. CEL DE AL DOILEA MOTIV CONSTĂ ÎN FAPTUL CĂ LAGĂRUL SOCIALIST S-A TRANSFORMAT ÎN PREZENT ÎNTR-UN URIAȘ FACTOR MONDIAL care are o influență revoluționară de netăgăduit asupra popoarelor din țările capitaliste și coloniale, îi însuflețește la lupta de eliberare din lanțurile jugului imperialist, pentru nimicirea sistemului colonialist.

Imperialiștii americani — a spus A. Iugov — exercită presiuni asupra unora dintre vecinii noștri din Balcani, seamănă cele mai josnice calomnii și născociri despre Bulgaria și celelalte țări socialiste. Din păcate, unele cercuri din Grecia și Turcia cedează presiunii imperialiștilor americani, ceea ce împiedică îmbunătățirea continuă a relațiilor între Bulgaria și vecinii ei. Și această îmbunătățire a relațiilor este în interesul popoarelor balcanice, în interesul popoarelor Greciei și Turciei.

In încheierea cuvîntării sale, A. Iugov a declarat că în aprecierea evenimentelor internaționale „sîntem pe deplin unanimi cu tovarășii noștri sovietici, ceea ce s-a confirmat și în cadrul întrevederilor noastre din ultimele zile".

T. JIVKOV: Am găsit deplină înțelegere și unanimitate

A luat apoi cuvîntul TODOR JIVKOV, prim secretar al C.C. al P.C. Bulgar.

Mulțumind pentru primirea făcută delegației guvernamentale bulgare, Todor Jivkov a spus:

Trebuie să declarăm deschis că aici, la Moscova, în decursul tratativelor cu conducătorii P.C.U.S. și ai statului sovietic noi, solii poporului bulgar, AM GĂSIT DEPLINĂ ÎNȚELEGERE ȘI UNANIMITATE ÎN TOATE PROBLEMELE PRIVIND SITUAȚIA INTERNAȚIONALĂ ȘI COLABORAREA NOASTRĂ PE LINIE DE STAT, ECONOMICĂ, CULTURALĂ ȘI DE PARTID. Nu pot să nu subliniez faptul că tratativele și convorbirile noastre se desfășoară într-o atmosferă de sinceră prietenie, deplină solidaritate și unitate. Ne-am dat seama încă odată cît de profund este respectată mica Bulgarie în imensa Uniune Sovietică, cum este tratată ca membru egal în drepturi al marii familii a țărilor socialiste, cum se vorbește cu ea, cu reprezentanții ei ca de la egal la egal.

Burghezia — a spus în continuare T. Jivkov — a căutat în repetate rînduri să folosească încercările de revizuire a marxism-leninismului pentru a lupta împotriva marxismului, împotriva comunismului.

Subliniind că imperialiștii s-au înșelat în calculele lor, T. Jivkov a declarat: Ei au uitat un „mic" amănunt și anume că Partidul Comunist Bulgar este un partid internaționalist; că comuniștii și oamenii muncii bulgari au fost educați timp de zeci de ani de Gheorghi Dimitrov în spiritul fidelității nemărginite față de internaționalismul proletar, în spiritul devotamentului față de Uniunea Sovietică și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. Iată de ce este pe deplin firesc ca comuniștii bulgari să dea o ripostă clară și hotărîtă încercărilor de a se revizui marxism-leninismul, de a se submina unitatea partidului nostru, indiferent de unde ar porni aceste încercări.

Și în prezent, Bulgaria este obiectul unor atacuri și calomnii din partea imperialismului. Impotriva ei se duce prin radio și prin presă și cu alte mijloace o intensă campanie de calomnii.

Noi știm bine de ce s-a intensificat în ultimul timp această campanie. Republica Populară Bulgaria se învecinează cu Turcia și Grecia, unde imperialiștii americani au bazele militare, urmărind să includă aceste țări în planurile lor și să le folosească pentru realizarea intențiilor lor în ceea ce privește Orientul Apropiat. REPUBLICA POPULARĂ BULGARIA, PRIN MARILE EI SUCCESE OBȚINUTE ÎN DEZVOLTAREA INDUSTRIEI SOCIALISTE, A AGRICULTURII COOPERATISTE, ȘTIINȚEI ȘI CULTURII SOCIALISTE, ESTE ÎNSĂ UN EXEMPLU MOLIPSITOR PENTRU MASELE POPULARE DIN GRECIA ȘI TURCIA. OARE NU POATE SĂ ACȚIONEZE MOLIPSITOR FAPTUL CĂ ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PRODUCȚIA INDUSTRIALĂ PE CAP DE LOCUITOR BULGARIA A DEPĂȘIT GRECIA ȘI TURCIA!

Puternica forță motrică a dezvoltării noastre socialiste, care însuflețește poporul bulgar, a spus în continuare T. Jivkov, este prietenia bulgaro-sovietică dătătoare de viață. Prietenia bulgaro-sovietică și dragostea poporului nostru față de patria sa sînt cele două fețe ale aceleași medalii. Fără prietenia cu poporul sovietic ar fi fost de neconceput succesele obținute de noi.

N. S. HRUȘCIOV: Am luptat totdeauna și vom lupta împotriva revizioniștilor

Luînd cuvîntul, N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a salutat din toată inima „pe reprezentanții poporului frate bulgar, pe reprezentanții partidului său revoluționar de luptă — Partidul Comunist din Bulgaria, pentru crearea și educarea căruia a lucrat neobosit Gheorghi Dimitrov, marele fiu al poporului bulgar, revoluționar neînfricat și dîrz, marxist-leninist consecvent, marele nostru prieten și tovarăș".

N. S. Hrușciov a vorbit apoi despre prietenia dintre popoarele sovietic și bulgar. Vorbind despre unitatea de vederi dintre P.C.U.S. și P.C. Bulgar, N. S. Hrușciov a spus că „acest lucru este firesc deoarece cele două partide ale noastre stau ferm pe aceleași poziții — pe singurele poziții juste ale marxism-leninismului, prieteniei internaționaliste, solidarității proletare, intransigenței față de dușmanii de clasă și față de orice fel de oportuniști-revizioniști. Ele duc o luptă perseverentă împotriva acelora care, zicîndu-și marxiști, leniniști, vor de fapt să revizuiască marxism-leninismul în folosul trădătorilor clasei muncitoare și se adaptează imperialiștilor.

Cîțiva din actualii revizioniști au ajuns la afirmații monstruoase că în Statele Unite ale Americii, această fortăreață a imperialismului contemporan, în care gospodăresc milionarii și miliardarii, s-ar construi de asemenea socialismul. Oricît s-ar travesti revizioniștii, în haine marxiste ei nu vor reuși să mascheze adevăratul lor chip. AM LUPTAT TOTDEAUNA ȘI VOM LUPTA ÎMPOTRIVA REVIZIONIȘTILOR. VOM STRÎNGE ȘI MAI MULT RÎNDURILE NOASTRE REVOLUȚIONARE ȘI VOM PĂȘI ÎNTR-O FAMILIE UNITĂ PE CALEA TRASATĂ DE ÎNVĂȚĂTURA MARXISM-LENINISMULUI.

Vorbind în continuare despre relațiile reciproce dintre țările socialiste N. S. Hrușciov a spus: „TREBUIE SĂ FOLOSIM ȘI DE ACUM ÎNAINTE EXPERIENȚA POZITIVĂ A FIECĂRUI POPOR, A FIECĂREI ȚĂRI, DEOARECE IDEILE UTILE, EXPERIENȚA PREȚIOASĂ SE POT NAȘTE ATÎT ÎN ȚĂRI MARI CÎT ȘI ÎN ȚĂRI MICI.

Relațiile dintre țările socialiste sînt pătrunse de principiile înalte și nobile ale prieteniei, colaborării frățești și ajutorului reciproc. Țările socialiste care au și obținut rezultate importante în dezvoltarea lor trebuie să ajute pe celelalte țări atît cu sfaturi cît și cu experiența lor, iar uneori pot și trebuie să acorde ajutor economic țării în care clasa muncitoare, masele muncitoare — luînd puterea în mîinile lor — nu au reușit încă să creeze o economie socialistă trainică, au greutăți în construirea societății noi. Desigur că aceste țări trebuie să fie ajutate de țările mai puternice. Aceasta decurge din principiile internaționalismului proletar.

Țările socialiste consideră de datoria lor să ajute și țările care s-au eliberat recent din lanțurile colonialismului.

Recepție la Ambasada R. P. Bulgaria din Moscova

MOSCOVA 20 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, la recepția oferită la 18 februarie, cu prilejul vizitei în U.R.S.S. a delegației guvernamentale a R. P. Bulgaria, de L. Gherasimov, ambasadorul R. P. Bulgaria în U.R.S.S., printre alții au luat de asemenea cuvîntul TODOR JIVKOV, prim secretar al C.C. al P.C.B. și N. S. HRUȘCIOV, prim secretar al C.C. al P.C.U.S.

N. S. HRUȘCIOV: Cauza noastră va învinge. Cauza noastră este sigură

Tov. N. S. HRUȘCIOV a evocat la începutul cuvîntării sale tradiționalele relații de prietenie dintre popoarele sovietic și bulgar.

Prietenia frățească — a spus N. S. Hrușciov — este o mare cucerire și fericire pentru popoarele noastre. Unitatea vederilor politice, unitatea ideologiei țărilor lagărului socialist este temelia temeliilor. Tocmai împotriva acesteia își îndreaptă loviturile dușmanii socialismului. Ei ar vrea foarte mult să zdruncine unitatea țărilor socialiste, să le dezbine și apoi să le zdrobească una cîte una. La aceasta se poate spune însă dușmanilor noștri: Vă străduiți în zadar domnilor! Vom traduce ferm și consecvent în viață mărețele idei ale marxism-leninismului, vom întări prietenia frățească dintre țările socialiste; vom duce neabătut politica leninistă de coexistență pașnică a statelor cu orînduiri politice diferite. Vrem să trăim în pace și să colaborăm cu toate statele indiferent de orînduirea lor socială, dacă ele vor duce de asemenea o politică de pace.

Politica externă a guvernului sovietic este clară și precisă. Tovarășul Șepilov, fostul nostru ministru al Afacerilor Externe, a vorbit despre această politică la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., care s-a încheiat recent.

Tovarășul Gromiko, noul ministru al Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice, va duce aceeași politică pe care a dus-o fostul ministru. Politica noastră externă este politica guvernului sovietic.

Subliniind încă odată necesitatea întăririi continue a unității țărilor socialiste, N. S. Hrușciov a spus: temelia temeliilor pentru care trebuie să luptăm este unitatea popoarelor noastre, lupta pentru puritatea învățăturii marxist-leniniste. In aceste probleme trebuie să fim neînduplecați și intransigenți. Cea mai puternică armă este arma ideologică. Nu se poate admite ca clasa muncitoare să fie dezarmată din punct de vedere ideologic.

Toate partidele noastre comuniste și muncitorești frățești înțeleg bine aceasta, iar celor care nu o înțeleg trebuie să li se explice acest adevăr. Celor care încearcă să submineze unitatea țărilor socialiste trebuie să li se răspundă la lovitură cu o triplă lovitură. Forțele noastre trebuie să se călească în lupta pentru unitatea țărilor lagărului socialist. Cauza noastră este invincibilă.

Trebuie să ne ajutăm reciproc, a spus în continuare N. S. Hrușciov, și să folosim realizările fiecărei țări socialiste în interesul cauzei comune. Clasa muncitoare din Uniunea Sovietică are o experiență bogată deoarece a cucerit înaintea altora puterea și a început să construiască o viață nouă. Nu vreau deloc să conving pe acei care încearcă să diminueze însemnătatea experienței Uniunii Sovietice. Tocmai datorită faptului că Uniunea Sovietică are o experiență bogată în construcția socialistă și este țara cea mai puternică din lagărul socialist, imperialiștii îndreaptă principala lovitură împotriva Uniunii Sovietice. Dacă însă noi, toate țările socialiste, vom întări și dezvolta comunitatea noastră, vom duce ferm politica leninistă, vom merge direct spre victoria deplină a comunismului.

Partidul nostru a condamnat greșelile și denaturările legate de cultul personalității lui Stalin. El a făcut aceasta singur, ca un partid puternic; nimeni nu ne-a silit, nimeni nu ne-a cerut aceasta. Partidul a condamnat aceste greșeli, pornind de la considerente principiale, în dorința de a progresa și mai repede pe calea construirii comunismului. Popoarele țării noastre au înțeles, au aprobat și au sprijinit politica leninistă a Comitetului Central al P.C.U.S. Partidul nostru l-a criticat pe Stalin pentru greșelile și lipsurile împotriva cărora s-a pronunțat cu hotărîre încă V. I. Lenin și care s-au manifestat în mod deosebit în ultimii ani ai vieții lui Stalin.

Stalin însă, cu care am lucrat, a fost un eminent revoluționar. Pășind pe calea leninistă, partidul a zdrobit pe dușmanii socialismului, a unit întregul nostru popor și a creat un puternic stat socialist. Poporul sovietic a zdrobit într-o luptă grea fascismul hitlerist, a salvgardat mărețele cuceriri ale revoluției socialiste și a salvat popoarele de primejdia înrobirii fasciste. Această mare victorie a fost obținută sub conducerea partidului nostru și a Comitetului său Central, în fruntea căruia a stat tovarășul Stalin. Stalin a slujit cu devotament intereselor clasei muncitoare, cauza marxism-leninismului, și nu-l vom lăsa pe Stalin pradă dușmanilor.

In încheiere, N. S. Hrușciov a spus:

Cauza noastră va învinge. Cauza noastră este sigură. Pentru victoria acestei cauze toastez!

Tratativele sovieto-bulgare

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 februarie la Kremlin au continuat tratativele dintre delegația guvernamentală a U.R.S.S. și delegația guvernamentală a Republicii Populare Bulgaria care se găsește în Uniunea Sovietică în vizită de prietenie.

In cursul tratativelor a continuat schimbul de păreri asupra dezvoltării relațiilor frățești între Uniunea Sovietică și Republica Populară Bulgaria și asupra problemelor legate de dezvoltarea situației internaționale actuale.

A fost pusă în unanimitate de acord „Declarația cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgaria".

Intîlnirea delegaților P.C.U.S. și a P.C. Bulgar

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul cu privire la intîlnirea delegaților Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist Bulgar:

La 20 februarie 1957 a avut loc o intîlnire a delegaților Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist Bulgar.

Participanții la intîlnire au discutat într-o atmosferă tovărășească, cordială, problemele mișcării muncitorești internaționale de interes comun, precum și problemele dezvoltării continue a relațiilor frățești și a colaborării strînse dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Bulgar.

In cadrul discutării acestor probleme s-a constatat deplina unitate de vederi a reprezentanților celor două partide comuniste și a fost adoptată o declarație comună.

Semnarea declarației comune sovieto-bulgare

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: In seara de 20 februarie a fost semnată la Moscova declarația cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgaria.

Actualitatea internațională

Manevre de culise împotriva Egiptului

LONDRA 20 (Agerpres). — In presa engleză au apărut știri care dovedesc că Anglia și celelalte puteri occidentale încearcă din nou să-și impună Egiptului voința lor în ce privește regimul navigației prin Canalul de Suez.

Luînd cuvîntul la 19 februarie, în cadrul unei conferințe de presă, un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei a confirmat că **Anglia continuă să se consulte cu cîteva țări asupra încheierii unui acord provizoriu cu privire la Canalul de Suez atît timp cît nu a fost reglementată definitiv această problemă.** El a refuzat să numească care sînt țările cu care Anglia a început consultările, dar a arătat că printre aceste țări se numără și Statele Unite.

AMĂNUNTELE PLANULUI PUTERILOR OCCIDENTALE CU PRIVIRE LA CANALUL DE SUEZ SÎNT ȚINUTE SECRETE. Totuși, din declarația purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Angliei, reiese că Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, dominată — după cum se știe — de capitalul american, are un mare rol în înfăptuirea acestui plan.

*

CAIRO 20 (Agerpres). — Postul de radio Cairo a retransmis o știre din New York potrivit căreia ministrul de Externe al Egiptului Fawzi a comunicat secretarului general al O.N.U. că țara sa nu intenționează să înceapă tratative în legătură cu navigația pe Canalul de Suez atît timp cît Israelul nu va fi evacuat întregul teritoriu al Egiptului.

—o—

Lucrările de deblocare a Suezului

CAIRO 20 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 19 februarie, generalul Raymond Wheelers a anunțat la Cairo că o porțiune din Canalul de Suez, în lungime de 146 kilometri a fost curățită și a devenit navigabilă. Generalul Wheelers a anunțat că lucrările de curățire vor fi definitiv terminate înainte de 1 mai, și nu la mijlocul lunii mai, cum se credea inițial.

Deschiderea primei sesiuni a noului Seim al R.P. Polone

VARȘOVIA 20 (Corespondentul Agerpres transmite): In după amiaza zilei de 20 februarie s-a deschis la Varșovia prima sesiune a noului Seim al Republicii Populare Polone.

In dimineața zilei de 20 februarie au avut loc ședințe separate ale grupurilor parlamentare ale Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Partidului Țărănesc Unit și Partidului Democrat din Polonia.

Cu acest prilej au fost discutate probleme în legătură cu alegerea Prezidiului Seimului, precum și a Consiliului de Stat care urmează să aibă loc în cadrul primei ședințe a primei sesiuni a Seimului nou ales.

La orele 16 s-a deschis prima sesiune a noului Seim polonez. In sală sînt prezenți deputații noi aleși, membri ai Consiliului de Stat, membrii guvernului R. P. Polone, membri ai organelor centrale de conducere ale P.M.U.P., Partidului Țărănesc Unit și Partidului Democrat. Decanul de vîrstă, Boleslaw Drobner, eminent militant politic, căruia Consiliul de Stat i-a încredințat sarcina de a deschide sesiunea, ocupă fotoliul prezidențial. După un scurt discurs inaugural deputații depun jurămîntul.

După aceea Seimul trece la alegerea mareșalului Seimului. In numele grupurilor parlamentare ale P.M.U.P., P.T.U. și P.D., deputatul Boleslaw Podedworny propune candidatura la funcția de mareșal al Seimului a lui Czeslaw Wycech, fruntaș de seamă al mișcării țărănești. Seimul alege în unanimitate pe deputatul Czeslaw Wycech în funcția de mareșal al Seimului Republicii Populare Polone. In mijlocul aplauzelor, deputatul Czeslaw Wycech ia loc în fotoliul prezidențial și rostește un discurs.

Seimul trece apoi la alegerea vicemareșalilor Seimului. In numele grupului parlamentar al P.M.U.P. deputatul Edmund Pszczolkowski propune candidatura deputatului Zenon Kliszko (P.M.U.P) în timp ce deputatul Jan Wende în numele grupului parlamentar al Partidului Democrat propune candidatura deputatului Jerzy Jodlowski (Partidul democrat) ca vicemareșali ai Seimului. Seimul alege pe Zenon Kliszko și pe Jerzy Jodlowski ca vicepreședinți ai Seimului.

După aceea Seimul trece la alegerea Consiliului de Stat. Deputatul Jerzy Jodlowski, vicemareșal al Seimului, propune, în numele grupurilor parlamentare, să se aleagă Consiliul de Stat în următoarea componență:

In funcția de președinte al Consiliului de Stat — Alexander Zawadzky (P.M.U.P.), fruntaș de seamă al clasei muncitoare și eminent om de stat; în funcția de vicepreședinți ai Consiliului de Stat — Jerzy Albrecht (PMUP) Stanislaw Kulczynski (PD) și Oskar Lange (PMUP); în funcția de secretar al Consiliului de Stat — Julian Horodecki (PȚU); în funcția de membri ai Consiliului de Stat — Kazimierz Banach (PȚU), Leon Chain (PD), Wladyslaw Gomulka (PMUP), Leon Kruczkowski (PMUP), Ignacy Loga-Sowinski (PMUP), Alicja Musialowa (PMUP), Roman Nowak (PMUP), Jozef Ozga-Michalski (PȚU), Boleslaw Podedworny (PȚU) și Jerzy Zawiejski (fără partid).

Seimul a ales pe deputații propuși în funcțiile de membri ai Prezidiului Consiliului de Stat și de membri ai Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone.

După aceasta mareșalul Seimului, Czeslaw Wycech, a anunțat întreruperea dezbaterilor.

După reluarea dezbaterilor, Seimul a ales comisiile de validare și de ordine.

In continuare, mareșalul Seimului, Czeslaw Wycech, a dat citire unei scrisori din partea președintelui Consiliului de Miniștri, în care acesta anunță demisia guvernului. Mareșalul Seimului, C. Wycech, propune Seimului să accepte demisia și să numească un nou președinte al Consiliului de Miniștri.

In numele celor trei grupuri parlamentare ale Seimului, deputatul Gomulka propune candidatura deputatului Jozef Cyrankiewicz în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri. Seimul aprobă moțiunea prezentată de deputatul Gomulka. Cu aceasta au luat sfîrșit dezbaterile primei ședințe a Seimului.

Viitoarea ședință a Seimului a fost fixată pentru ziua de 26 februarie, ora 16.

—o—

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● *La 20 februarie N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. a primit pe Gh. Bowles, om politic american, cu care a avut o convorbire. (TASS).*

● La 19 februarie N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., l-a primit pe Joseph Alsop, observator de politică externă al ziarului american „NEW YORK HERALD TRIBUNE", cu care a avut o convorbire. (TASS).

● *La 20 februarie răspunzînd chemării celor mai mari organizații sindicale din Franța, au declarat grevă muncitorii și funcționarii de la centrale electrice, uzinele de gaz, de la poștă, telegraf, telefoane și instituții comunale. (Agerpres).*

● Miercuri s-a anunțat la Casa Albă că vicepreședintele S.U.A., Richard Nixon va face o vizită oficială de 17 zile în Africa și va vizita succesiv Coasta de Aur, Liberia, Uganda, Etiopia și Sudanul. (Agerpres).

● *Președintele Eisenhower a numit miercuri pe secretarul său de presă adjunct Murray Snyder, în postul de secretar adjunct al apărării. (Agerpres).*

● O serie de instalații militare americane, în special rampe pentru lansarea de rachete teleghidate, vor fi stabilite de-a lungul coastei de nord-vest a Groenlandei. (Agerpres).

● *Guvernul englez a anunțat marți, că în cursul anului financiar 1957—1958 alocările bugetare în scopuri sociale vor fi reduse cu peste 57 milioane lire (Reuter).*

● Guvernul din Panama a cerut guvernului S.U.A. să-și îndeplinească unele din obligațiile nerespectate asumate pe baza tratatului privitor la administrarea canalului Panama: transferul către statul Panama al unor teritorii deținute de S.U.A. precum și chestiunea construirii unui pod care necesită cheltuirea a 20.000.000 de dolari. (Agerpres).

● *La Budapesta s-a încheiat lucrările conferinței la care au luat parte educatorii școlilor medii și școlilor medii incomplete, pedagogi și activiști ai mișcării de tineret care a examinat sarcinile și formele organizatorice ale mișcării pionierești din Ungaria. (Agerpres).*

Sesiunea Comitetului Executiv al F.M.T.D.

Cuvîntul reprezentantului tineretului romîn

BERLIN 20 (Agerpres). — **La 18 februarie a.c. s-a deschis la Berlin sesiunea Comitetului Executiv F.M.T.D. Pe ordinea de zi a sesiunii figurează problemele pregătirii celui de al IV-lea Congres al F.M.T.D., examinarea activității F.M.T.D. pentru pregătirea celui de al VI-lea Festival și alte probleme. La sesiune participă 74 delegați din 34 țări. După un scurt cuvînt introductiv rostit de Bruno Bernini, președintele F.M.T.D., au început discuțiile asupra primului punct al ordinei de zi.**

Discuțiile asupra primului punct al ordinei de zi au continuat în ziua de 19 februarie. In cuvîntul său, tovarășul VIRGIL TROFIN, prim secretar al C.C. al U.T.M. din R.P.R., membru în Comitetul Executiv al F.M.T.D. a ridicat o serie de probleme privind activitatea F.M.T.D. în actuala situație internațională și pregătirile în vederea celui de al IV-lea Congres al F.M.T.D.

Vorbitorul a subliniat între altele creșterea rolului și a responsabilității F.M.T.D. în actuala situație internațională, cînd diferite forțe caută să reînvie „războiul rece", cînd în Germania occidentală se reface Wermachtul fascist, cînd dorinței de eliberare a popoarelor din colonii i se opune politica agresivă colonialistă.

Problemele și cerințele actuale ale tineretului iubitor de pace din întreaga lume subliniază importanța deosebită a Congresului al IV-lea al F.M.T.D., care este chemat să discute activitatea din ultimul timp și perspectivele muncii de viitor ale Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

In Uniunea Sovietică nu se mai află nici un prizonier german

Demascarea unor afirmații calomnioase la adresa U.R.S.S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: In ultima vreme presa germană și unele persoane oficiale din Republica Federală Germană declară că în Uniunea Sovietică s-ar afla zeci de mii de cetățeni germani și că partea sovietică ar împiedica repatrierea lor în Germania.

In legătură cu aceasta, un corespondent al agenției TASS s-a adresat profesorului G. A. Miterev, președintele Comitetului Executiv al Uniunii societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S., cu rugămintea să-și spună părerea despre aceste declarații. Răspunzînd acestei cereri, prof. Miterev a declarat printre altele:

Repatrierea prizonierilor de război germani din Uniunea Sovietică care s-a făcut în anii de după război s-a terminat complet și în prezent în Uniunea Sovietică nu mai există prizonieri de război germani.

Firește că declarațiile în sensul că în Uniunea Sovietică ar continua să fie reținute zeci sau chiar sute de mii de cetățeni germani sînt pe de-a întregul născocite și nu pot să urmărească decît un singur scop: să inducă în eroare populația Germaniei occidentale și să creeze astfel piedici artificiale în calea îmbunătățirii relațiilor dintre R. F. Germană și Uniunea Sovietică. Este regretabil că la difuzarea acestor informații neveridice participă unii miniștri și alte persoane oficiale din R. F. Germană.

In Uniunea Sovietică locuiesc desigur destule persoane de naționalitate germană. Ele nu sînt însă cetățeni germani ci cetățeni ai Uniunii Sovietice care locuiesc permanent în U.R.S.S. Dacă declarațiile tendențioase care se difuzează în Germania occidentală se referă la acești cetățeni sovietici de naționalitate germană, trebuie să spunem pe față că orice discuții despre „repatrierea" acestor persoane în R. F. Germană sînt complet lipsite de obiect și cel puțin nelalocul lor.

In încheierea declarației sale prof. Miterev a spus: Aș dori să amintesc că contăm pe un ajutor serios din partea societății vest-germane de Cruce Roșie în rezolvarea unei probleme atît de actuale pentru multe zeci și sute de mii de cetățeni sovietici cum este repatrierea oamenilor sovietici luați cu forța în Germania occidentală de către hitleriști și care se mai află în R. F. Germană în situația de persoane strămutate. După cum se știe, prin intermediul ambasadei sovietice la Bonn, Ministerului Afacerilor Externe al R.F. Germane i-a fost prezentată o listă de aproximativ 15.000 asemenea cetățeni sovietici care, firește, nu cuprinde nici pe departe pe toți cetățenii sovietici care se mai află și astăzi în R. F. Germană.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. 19,30: Tosca; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Comedia) 19,30: Steaua fără nume; *Național „I. L. Caragiale"* (sala Studio) 19,30: Doamna neagră din Sonete și Omul destinului; *Municipal* (sala Matei Millo) 19,30: Don Carlos; *Municipal* (sala Filimon Sîrbu) 15: Techo, Ianke și Cadîr; 19,30: Nu se știe niciodată; *Municipal* (sala Ion Creangă) 16: Cocoșelul neascultător; *Armatei* (sala Magheru) 19,30: Despot Vodă; *Muncitoresc C.F.R.* (Giulești) 19,30: Vinovați fără vină; *C. Nottara* 17 și 20: Cauțiunea; *Opereta* 19,30: Lăsați-mă să cînt; *Evreiesc de Stat* 20: Hai să rîdem; *Țăndărică* (sala Academiei) 10: Gelosul fermecat; 20: Milioanele lui Arlechin; *Țăndărică* (sala Orfeu) 16: Lanțul minciunilor și Cîntecul iepurașului; *Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase"* (sala Savoy) 19,30 și 20,30: O seară la estradă; *Teatrul Satiric-Muzical „C. Tănase"* (sala Victoria) 20: Parada melodiilor; *O.S.T.A.* (sala Dalles) 19,45: Poftiți la Barul Gică; *Sala Sporturilor Floreasca* 21: Concert recital Yves Montand; *Circul de Stat* 20: Varieta-Concert.

CINEMATOGRAFE: *Patria, Republica, Înfrățirea între popoare, 23 August, Libertății:* Cio-Cio-san; *I. C. Frimu, Vasile Roaită, Olga Bancic, Aurel Vlaicu:* Moara cu noroc; completare: Plecarea păsărilor; *Magheru,* Mai presus de dragoste; *Lumina, G. Coșbuc:* Pătratul 45; completare: Jurnal de bord; *V. Alecsandri, Bucureștii, Al. Popov, 1 Mai:* Sinha Moca; *Elena Pavel, Unirea, Ilie Pintilie, Popular:* Omul din umbră; *Maxim Gorki, Timpuri Noi, Gh. Doja, Miorița, Al. Sahia:* Parada lui Charlot și completări; *Donca, Victoria:* Am fost mai tare; *Central, N. Bălcescu:* Podbale în flăcări; *Tineretului:* Artistă cu orice preț; *Grivița:* Romanță berlineză; *Cultural:* Ei au fost primii; *C. David:* Cînd vine furtuna; *T. Vladimirescu:* Pana Dolar; *Arta, Donca Simo:* Carul pilotului Marecs; *Munca:* Misterul celor două oceane; *Moșilor:* Dansează, mică doamnă; *M. Eminescu:* Perovizorul; *Volga:* Tata, mama, nevasta și eu; *8 Mai:* Cei doi.

A apărut

„PRESA NOASTRĂ"

revistă lunară a Uniunii Ziariștilor din R.P.R. nr. 1, ianuarie 1957, cu următorul cuprins:

Hotărîrile Plenarei din 27-29 decembrie 1956 și unele probleme ale presei noastre — *Nicolae Moraru*; Lupta pentru o informație veridică pusă în slujba păcii — *G. Ivașcu*; Cum scriem — *Acad. Al. Graur*; Armă cu lunetă — *Al. Popescu*; Exemplul unei prezențe — *Victor Bîrlădeanu*; Presa din exil (1849-1853) — *Nicolae Deleanu*; Presa cotidiană romînească are 119 ani — *Ion Munte*; pe teren — cu reporterul? — *H. Salcu*; Preocuparea redacției noastre pentru o justă și operativă informare — *I. Bălan*; Necesitatea participării la discuții a redactorilor presei locale — *E. Feldman-Bacău*; Lupta pentru a da ziarului raional un conținut interesant într-o formă atrăgătoare — *Gh. I. Fomescu*; Folosirea scrisorilor sosite la redacție și stimularea corespondenților voluntari — *Gh. Greme-Moinești*; Cum sînt folosite corespondențele în ziarul „Drapelul roșu" — *Maria Spătăreln-Timișoara*; Puterea mobilizatoare a fotografiei — *Raul Radu*; Panait Mușoiu, militant socialist și gazetar — *A. Gălățeanu*; O explicație și cîteva situații noi — *I. Gitlan*; In lupta pentru independența națională — *Dr. Muhammed Mandur, ziarist egiptean*; In virful peniței — *V. D. Popa*; Scrisori primite la redacție; Biografii: *Academicianul Barbu Lăzăreanu.*

—

Timpul probabil

Institutul Meteorologic Central anunță pentru zilele de 22, 23 și 24 februarie, următorul timp probabil.

In București: Vremea rămîne în general călduroasă: la început cu cer variabil, mai mult senin, apoi cu cer noros. Vînt slab. Temperatura în creștere.

In țară: Vremea rămîne în general călduroasă: la început cu cer variabil, mai mult senin, apoi cer noros, și cu ploi în jumătatea de nord vest a țării. Vîntul va sufla slab din sectorul nordic. Temperatura în creștere. Minimele vor oscila între 0 grade și 8 grade iar maximele între 12 și 22 grade. In Ardeal și regiunea de munte se produce ceață slabă dimineața.

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60,10, Administrația 7.60.10—7.60,20 interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții, Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".